

ಅಪರಂಜಿ

ಡಿಸೆಂಬರ್ 2004
ತೆಳೆನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿ ರಾವ್

ಪಿ.ಎಸ್. ರಾಮಾನುಜಂ

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ತುರುವೇಕೆರೆ ಪ್ರಸಾದ್

ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರ್

ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಪರಮೇಶ್ವರ ಪುರಾಣಿಕ

ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

No. 2, 3rd Cross, Kalasipalyam,
New Extention
Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 2222301
Fax : 080-2224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and
Dusters for Agriculture
And Horticulture.

CONSIGNMENT : M/S DSM
ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS (INDIA)
PVT. LTD.

Thermoplastic Ployster
Granules (CENKITE)
Polyamide Granules
(CENKALON)

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 100
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ ರೂ. 750
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 23345259
ಉಪ ಸಂಪಾದಕ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 22	ಡಿಸೆಂಬರ್ - 2004	ಸಂಚಿಕೆ - 3
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ	ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿ ರಾವ್	8
ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳು	ಪಿ.ಎಸ್. ರಾಮಾನುಜಂ	9
ವರ ಬರುವ ದಿಕ್ಕು	ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	19
ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕೌಪ್ರಂಟ್	ತುರುವೇಕೆರೆ ಪ್ರಸಾದ್	21
ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಗದಾ	ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರ್	23
ಖರ್ಚು ಕಡಿತ	ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ	29
ಕ್ಷೇಪ್ತನೋ ಆನ್ವರೋ	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	32
ಸಂಬಾಜಿ ಮದುವೆ	ಪರಮೇಶ್ವರ ಪುರಾಣಿಕ	35
ಮನೆಗೊಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	38

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ತೈಲ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ರಚನೆ; ಪ್ರಧಾನಿ

- ಸುದ್ದಿ

‘ಇದರಿಂದ ಫ್ರಿಕ್ಷನ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿ’ ಅಂತ ಅಪರಂಜಿ ನಕ್ಕಳಂತೆ!!

★★★

ಪವರ್ ಲಿಫ್ಟಿಂಗ್; ಹನುಮಂತಪ್ಪನೂತನ ದಾಖಲೆ

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಆಹಾ!!

★★★

ನಾನೀಗ ಆಡಲು ಸಮರ್ಥ; ಗಂಗೂಲಿ

- ಸುದ್ದಿ

ಕೋಟಿ ಸೂರೆ ಹೋದಮೇಲೆ...!!

★★★

ದೇವೇಗೌಡರ ಮಾತಿನ ಮೊನಚು ಯಾರತ್ತ?

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಸ್ವಗತ !???

★★★

ಉಮಾಭಾರತಿ ಉಚ್ಚಾಟನೆ, ದ್ರೌಪದಿ ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ಸಮ

- ಕಾಂಗೈ ಟೀಕೆ

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅದ್ವಾನ (ನಿ) ಯಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ!!

★★★

ಸ್ವಯಂ ಘೋಷಿತ ಆಸ್ತಿ ತೆರಿಗೆ; ಸುಗ್ರೀವಾಜ್ಞೆ ಜಾರಿ
- ಸುದ್ದಿ

ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ!!

★★★

ಕ್ರಿಕೆಟ್; ಟೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಪದಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಮೂವರು
- ಸುದ್ದಿ

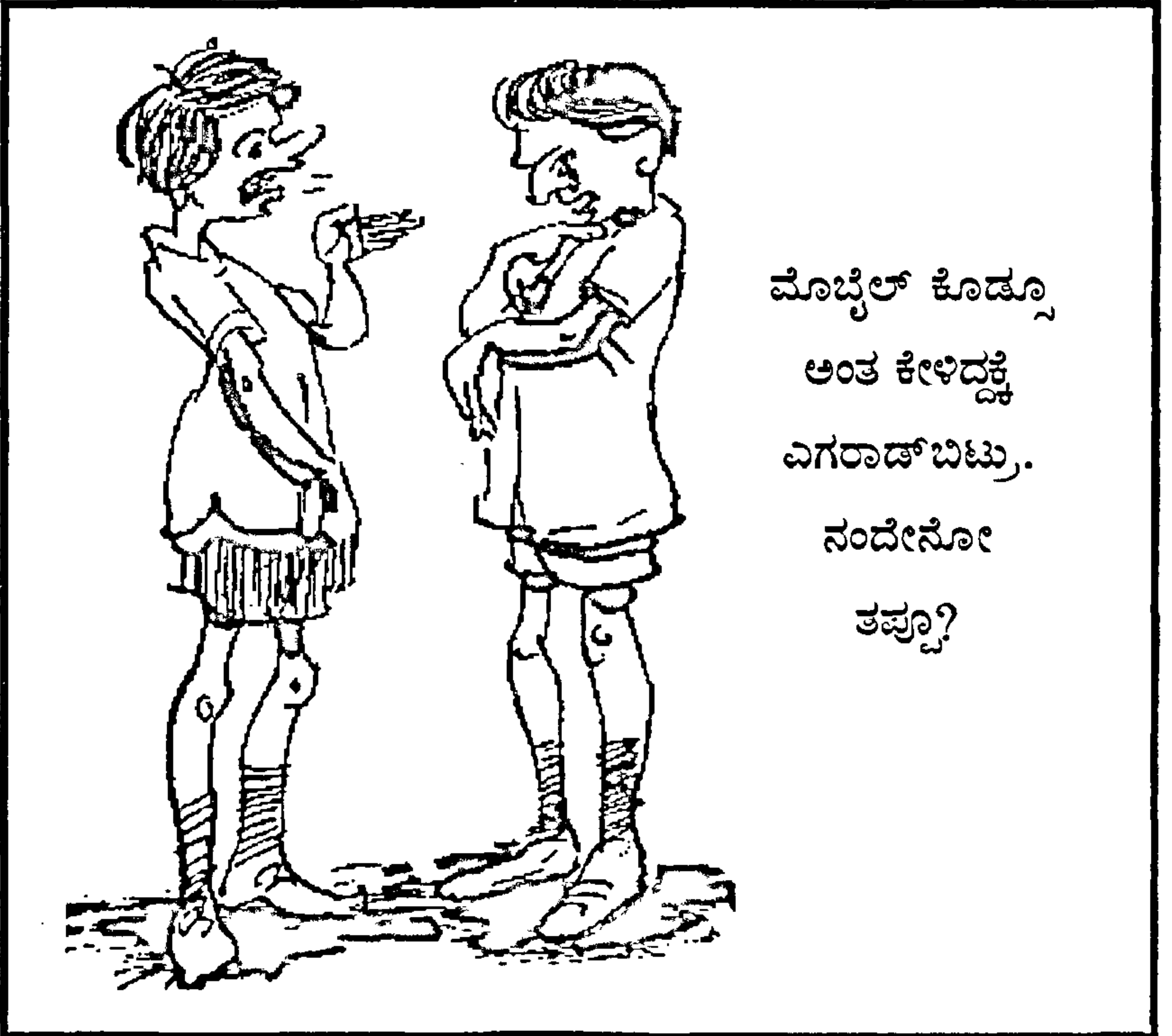
ಬೂಟಾರ್ಪಣೆ ಅನ್ನಬೇಕಲ್ಲವೆ??

★★★

ಭಾರತದ ಕ್ಷಿಪಣಿ ಬ್ರಂಹೋಸ್ ಉಡಾವಣೆ
- ಸುದ್ದಿ

ಇದನ್ನ ಮಹೇಶ್ವರೋಸ್ ಅಂತ ಕರೀಬೇಕಲ್ಲವೆ?!

★★★

ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡ್ತೂ
ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ
ಎಗರಾಡ್ ಬಿಟ್ಟು.
ನಂದೇನೋ
ತಪ್ಪೋ?

“ಸಂಜೆಯ ಪೀಕ್ ಅವರ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಕಾರನ್ನು ಚಾಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರುಬಾರಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದಿಂದ ಜೆ.ಪಿ.ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೀಯ” ಅಂತ ಯಾರಾದರೂ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿದ್ದರೆ, “ರಿಡ್‌ಕ್ಯುಲಸ್” ಅಂತ ಹೇಳು ನಕ್ಕುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು ನೋಡಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ “ರಂಗರಂಕರ”. ರಂಕರನಾಗ್ ನೆನಪನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ಉಳಿಸುವಂತಹ ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಸವನ್ನು ಅರುಂಧತಿಯವರು ಸಾಧಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿನ ನಾಟಕದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಟಕೋತ್ಸವ ನಡೆದಿದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನ “ಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವ ವರೆಗೆ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ನಾಟಕ. ಆ ದಿನ ನಾನು ಶೀನುವಿನೊಡನೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಶೀನು ದಂಪತಿಗಳೊಂದಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭದ ಸಮಯ ಸಂಜೆ ಏಳೂವರೆಗೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಂಜೆ ಆರಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಡಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ. “ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಥೇಟರ್ ಮುಟ್ಟಬಹುದು ಕಾಳಜಿ ಬೇಡ. ಆರೂ ನಲವತ್ತಕ್ಕೆ ಹೊಂಟರಾಯಿತು” ಅಂತ ಶೀನು ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದ ಕಾವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ಆರೂವರೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತೆ. ಸುಹಾಸಿನಿ ಮತ್ತು ಶೀನು ಟಿವಿ ಛಾನೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾ ಒಂದರ ನರ್ತನವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಬಹು ಸುಲಭದಿಂದ ಆರೂ ನಲವತ್ತನ್ನು ದಾಟಿತು. ಆರೂಮುಕ್ಕಾಲಿಗೆ, ನನ್ನ ದೈನ್ಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲಾರದೆಯೋ ಏನೋ “ಈ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಳುವೂ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಶೀನು ಎದ್ದ. ನನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಭಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಳಿಯಿತು.

ಏಳೂಕಾಲಿಗೆ ನಾವು “ಥೇಟರ್” ಸೇರಿದೆವು. ನಾಟಕದ ಹೆಸರಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಹಾಗೆ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಳೆ ಹನಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಟಕ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಜನಜಂಗುಳಿ. ಮಂದಿರದ ಕಟ್ಟಡವೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯದು. ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಈ ರಂಗಮಂದಿರವನ್ನು ಭಾರಿ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ತೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೂಗು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಂಗಮಂದಿರವೇ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ರಂಗಮಂದಿರದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿ, ಕಾಫಿ ಷಾಪ್ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಕೆಲವು ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಾ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಆವರಣದ

ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆಕಾಶಕ್ಕೆರುವ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಸಾಲು. ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಹತ್ತುವ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಾಗಾರದ ಬಾಗಿಲುಗಳು. ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಪರಿಕರಗಳಿಂದ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿರುವ ಈ ರಂಗಮಂದಿರ ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವಂತಿದೆ. ರಂಗಸ್ಥಳವನ್ನು ಅರ್ಧ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರೆದಿರುವ ಸುಖಾಸನಗಳು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆರಿ, ಕೊನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ನಾಟಕದ ಪೂರ್ಣ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ಅಂದು ನಾವು ನೋಡಿದ ನಾಟಕ ಕಲಾಗಂಗೋತ್ರಿ ತಂಡದವರ ಪ್ರಯೋಗ. ಮಳೆ, ಗುಡುಗು, ಸಿಡಿಲುಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಒಂದು ಸಂಜೆ. ಗುಡ್ಡದ ತುದಿಯಲ್ಲಿನ ಮನೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಾಜಿ ಲಾಯರುಗಳು ಗುಂಡು, ಮಾತುಕತೆಗಳ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ತನ್ನ ಕಾರು ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಒಬ್ಬಾತ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಶುರುವಾದ ನಾಟಕ ಅನೇಕ ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ ತಿರುವುಗಳ ನಂತರ, ಬಂದ ಅಭ್ಯಾಗತ, ಚೀರುತ್ತಾ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿಗಾಣದ, ಪ್ರಪಾತದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ಹಂತ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ವಾಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ ನಡೆದಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರೊ|| ರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯವರು, ಈ ನಾಟಕ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕವೊಂದರ ರೂಪಾಂತರ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ “ಮಳೆ ನಿಲ್ಲುವ ವರೆಗೆ” ಒಂದು ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯೋಗ ಎನ್ನಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ಇದರ ನಂತರ ನಾನು ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು “ರಂಗಶಂಕರ”ದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಹಳೆಯ ನಾಟಕಗಳಾದರೂ “ಹಯವದನ”, “ಸಂಗ್ರಾ ಬಾಳ್ಯಾ” ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳು ಎಷ್ಟುಬಾರಿ ನೋಡಿದರೂ, ತಮ್ಮ ಹೊಸತನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನೋಡುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ ಪ್ರಯೋಗವೆಂದರೆ, “ಲುವೋಗಿ ದೆಲಾರ್ತೆ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಇಟಾಲಿಯನ್ ತಂಡದವರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ನಾಟಕ” ಕಮೇಡಿಯಾ ದೆಲಾರ್ತೆ ಗಲೋರೆ” ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಾಟಕ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ತಮಾಷೆ ತುಣುಕುಗಳು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸವೇನೋ. ಪದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಇಟಲಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡ ಈ ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾರ ಊರಿನ ಸಂತೆ ಮೈದಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನಾಟಕದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಾ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ, ನಗೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿರುವ ಈ ಆಶು ನಾಟಕಗಳು ಆಗಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಯೂರೋಪಿನ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಿ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ಆ ಸಂಜೆ, ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂದೆಯೇ ಒಬ್ಬ ನಟ

ನೆರೆದಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ನಗೆಚಾಟಿಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾಟಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಂತರ ಅವನನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕರೆಯುವುದೇ ಒಂದು ತಮಾಷೆಯ ಪ್ರಸಂಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ನಟರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂಕಾಭಿನಯವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾಟಕದ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಭಾಷೆ ಅಡ್ಡ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇಟಾಲಿಯನ್ನರ ಕಾಫಿ ಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುವ ಅಭಿನಯವಂತೂ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನೇ ಪಡೆಯಿತು. ನಟಿ ಲೂಚಿಯಾನಳ ಭರತನಾಟ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಸಫೀನಾ ಪ್ಲಾಜಾದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಒಂದು ಪಶ್ಚೀನಾ ಶಾಲನ್ನು ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಿ ಖರೀದಿಸುವ ವೈಖರಿ, ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ತಿನಿಸನ್ನು ತಿಂದು ಆಕೆ ಪಟ್ಟಪಾಡು ಇದೆಲ್ಲಾ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದವು. ಪ್ರದರ್ಶನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಕುಹಕವೂ ಇಲ್ಲದೇ, ಆಕೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಸಹನಟರು ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಡಿದ “ಆಮೋರೇ” ಎಂಬ ಪ್ರಣಯ ಗೀತೆ ಇಡೀ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ಸಮೂಹವನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಿನ್ನರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಈ ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರಂಗಮಂದಿರದ ಕೆಳಗಿನ ಬಿಡು ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ “ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಫಿ” ಎಂಬ ತಂಡ ನಾಟಕದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ್ದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನಗೆಗಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿತು. "An idiot's guide to shakesphere" ಎಂಬ ಈ ತುಣುಕಿನಲ್ಲಿನ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನೋಡಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಬಹು ಪಾತ್ರಧಾರಿ ನಟ, ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೂತ್ರಧಾರ ಇಷ್ಟೇ ನೋಡಿ ಈ ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರವರ್ಗ. ಸೂತ್ರಧಾರ ಷೇಕ್ಸ್ಪಿಯರನ ನಾಟಕಗಳ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಆ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದು ವಿದೂಷಕನ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದ ನಟನ ಕೆಲಸ. ಸೂತ್ರಧಾರ, "ceaser uttering 'Et tu Brute', going ethnic" ಎಂದಾಕ್ಷಣ ನಟ ತತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ, 'ಅಡಾ, ಪಾವಿ, ಎನ್ನ ಕೊಂದುಟ್ಟೆಯೇ...' ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯ ಮೂಕಾಭಿನಯದಿಂದಲೇ ಬಹು ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದದ್ದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಮುದಗೊಳಿಸಿತು.

ಎಪ್ಪತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತರ ಬೆನಕ ತಂಡದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದ್ದ ನಮ್ಮಂತಹ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಈ ರಂಗಶಂಕರದ ನಾಟಕೋತ್ಸವ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸಂಜೀವಿನಿ.

- ಶಿವಕುಮಾರ್

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ದಶಮೋತ್ಸವ ಸಂಭ್ರಮ

25-12-2004, ಶನಿವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಯಿಂದ

ಹೆಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ
ಜಯನಗರ

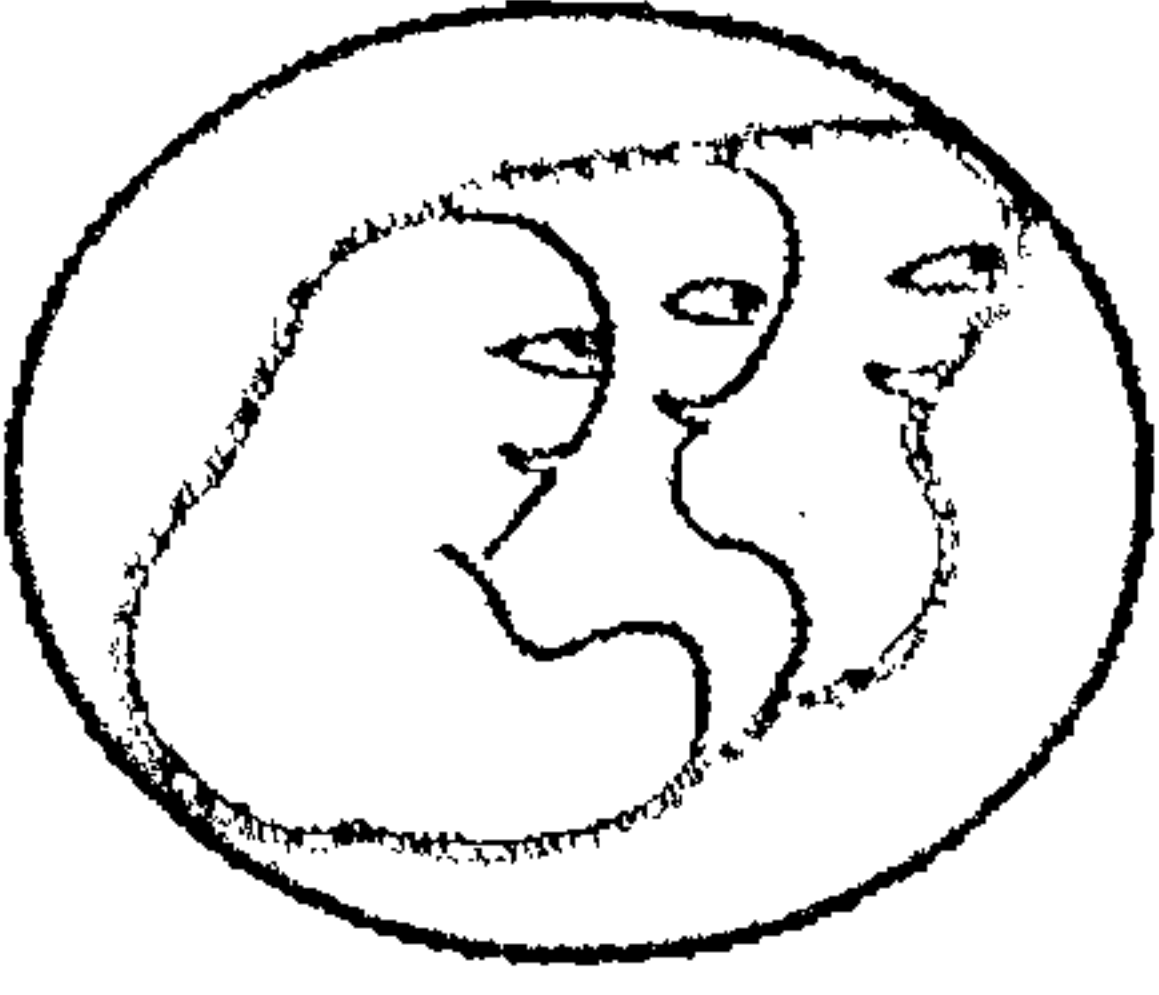
ಸಂಭ್ರಮದ ಕ್ಷಣಗಳು

ಚಾಲನೆ	- ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಮ್
ಗೌರವಾರ್ಪಣೆ	- ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ
ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ
ಹಾಸ್ಯ ಪುರಾಣ	- ಶ್ರೀ ಹಿರೇಮಗಳೂರು ಕಣ್ಣನ್
ಹಾಸ್ಯ ಹನಿ	- ಶ್ರೀ ಡುಂಡಿರಾಜ್
ಶ್ರೀರಂಗರ ಯಮನ ಸೋಲು	- ಶ್ರೀ ಕಲಾ ಗಂಗೋತ್ರಿ,
ನಿರ್ದೇಶಕ: ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ರಾಜಾರಾಂ
ಯಂತದು ಮಾರಾಯ್ತೆ	- ಶ್ರೀಮತಿ ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಹೆಗಡೆ
ಹಾಸ್ಯ ಗಂಗಾವತರಣ	- ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶ್
ಜಾನಪದ ಹಾಸ್ಯ ಗೀತೆಗಳು	- ಡಾ ಬಾನಂದೂರು ಕೆಂಪಯ್ಯ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನ (ಫೈನಲ್)	- ಸಂಸಾರ ತಂಡದಿಂದ
ಹಾಸ್ಯ ರಂಜನೆ	- ಶ್ರೀ ಮೈಸೂರು ಆನಂದ್
ಉಸ್ತುವಾರಿ	- ಪ್ರೊ ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ
ಅಣಕು - ಇಣಕು	- ಕು ಕ್ಷಮಾ, ಕು ಸ್ಮಿತಾ,
ಎನ್. ರಾಮನಾಥ್, ಅಶ್ವತ್ಥ
ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್

ಗಾನ ವಿನೋದಿನಿ ತಂಡದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧ ರಂಜನೆ
ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

- ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಡಾ|| ಸಿ.ಎಸ್. ರಾಮಾನುಜಂ,

ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಅವರು ರಾಜ್ಯದ ಪೊಲೀಸ್

ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ಪ್ರಕಾಂಡ ಪಂಡಿತರು. ಇಂದು ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬರು.

‘ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳ’ ವಸ್ತು ಮೇಲು ನೋಟಕ್ಕೆ ಬಹು ಸಣ್ಣ
ಅಮುಖ್ಯ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅದರ ವಸ್ತು
ಮನುಷ್ಯನ ಅಹಂಭಾವ. ಅಹಂಭಾವವು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಟೀಕೆಗೆ
ಗುರಿಯಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು
ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಲೇ ಅಹಂಭಾವದ ಹಲವು ಸಾಕಾರ ರೂಪಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ
ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಕಾರ ರೂಪವನ್ನೂ
ಅದಕ್ಕೆ ಅರಿವೇ ಆಗದಂತೆ, ಹಾಸ್ಯದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಹಾಗೆ
ತಿರುಗಿಸಿ, ಹೀಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಖುಷಿ ಪಡುತ್ತಾರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಖುಷಿ
ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡಿನಿಂದ ಯಾವ ರೂಪಗಳನ್ನು
ತಳೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಾವು ಎಂದಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ?
ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರ ‘ಇಮ್ಯಾಜಿನೇಷನ್’ ಹೇಗೆ ಗರಿಗೆದರುತ್ತದೆ
ನೋಡಿ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ರೂಪವನ್ನು
ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು
ಗಮನಿಸಿ. ಅವುಗಳಿಗೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಲೇಖಕರು ಅನುಗ್ರಹಿಸು
ತ್ತಾರೆ. ಖುಷಿ ಕೊಡುವ ಬರಹ.

ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳು

- ಪಿ.ಎಸ್. ರಾಮಾನುಜಂ

ನಾನು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ.

ಒಂದು ವಿಸಿಟಿಂಗ್-ಕಾರ್ಡು ಒಳಗೆ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದೆ. ಏನೋ ಒಂದು ಹೆಸರಿತ್ತು. ಆ ಹೆಸರಿನ ಕೆಳಗೆ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು.

ಮಾಜಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯ

ಮಾಜಿ ನಾರದ ಸಂಗೀತ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯ

ಮಾಜಿ ಕುಸ್ತಿ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಹೀಗೆ ಸಂಗೀತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕುಸ್ತಿಯವರೆಗೆ ಕಾರ್ಡಿನ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಮಾಜಿ ಪದವಿಗಳ ಸಾಲುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಈ ಮಾಜಿ ಮಹನೀಯರು ಈಗ ಹಾಲಿ ಏನಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಭವ್ಯವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಅವರ 'ಮಾಜಿ'ಗಳ ಭಾರದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಕುರ್ಚಿಯು ಕಿರ್ರೆಂದು ಆರ್ತನಾದ ಮಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡು ಅತ್ತಿತ್ತ ಮೈಸರಿಸಿ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನಗೆ ನಕ್ಕು ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು.

ನಾನು ಅವರಿಗೆ 'ನಮಸ್ಕಾರ' ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಗತದ ಪ್ರಥಮ ಹಂತದ ಔಪಚಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ "ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡು ದೊಡ್ಡ ಪೋಸ್ಟ್‌ಕಾರ್ಡಿನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ನಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಓದೋದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಐದು ನಿಮಿಷ ಹಿಡಿತು" ಎಂದು ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ.

"ಅದು ಪಾರ್ಟ್ ಒನ್ ಸಾರ್. ಇದೋ ನೋಡಿ ಪಾರ್ಟ್ ಟೂ ಕಾರ್ಡು ಇಲ್ಲಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜುಬ್ಬಾ ಜೇಬಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟರು ಆ ಮಾಜಿ ಮಹಾಶಯ. ಆ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಾಜಿಗಳ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇತ್ತು.

ನಾನು ಆ ಎರಡು ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದೆ. "ಈ ಕಾರ್ಡುಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಮಾಜಿ ಏನಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಲಿ ಏನಾಗಿದ್ದೀರಿ?"

"ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಜಿ ಆಗಿರುವುದೇ ಈಗ ಹಾಲಿ" ಎಂದರು ಅವರು. ನಾನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವರ ತರ್ಕವೈಖರಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೆ. "ಅದು ಸರಿ, ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿ ಅನ್ನಿ." ಅವರು ಪೆಚ್ಚಾದರು. ಅವರನ್ನು ಪೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ಕುಳಿತು ಆ ರೀತಿ

ನುಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸರಸ್ವತಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯಳೇನಲ್ಲ. ಅವಳು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿಸಿದಳು.

“ನೋಡಿ, ನಾನು ಭಾವೀ ಮಂತ್ರಿ. ಮುಂದೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗೆದ್ದು ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವವನು.”

ನಮ್ಮ ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಜಿ, ಹಾಲಿ, ಭಾವಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿದುವು. ಮಾತಿನ ಭರದಲ್ಲಿ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡಿನ ಒಡೆಯರು ಹಾಜಿ ಮಂತ್ರಿ, ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಎಂದು ಏನೇನೋ ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ಹೇಳಿ ನನಗೂ ಗೊಂದಲವುಂಟು ಮಾಡಿದರು. ತನ್ನ ವಿಶ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ ನನಗಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಹಂಬಲ. ಅವರ ಹಂಬಲ ಹಾಗೂ ಅಹಂಬಲಗಳೆರಡರ ದರ್ಶನವೂ ನನಗಾಯಿತು. ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಮಾಷೆಯೆನಿಸಿತು. ಗತವೈಭವವನ್ನು ಕಾರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜನರನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿರುವ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಕಂಪವೂ ಆಯಿತು. ಭೂತದ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ಅಥವಾ ವರ್ತಮಾನದ ಮೇಲೆ ಭೂತವನ್ನು ಆವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಜನ ಇವರು. ಅಥವಾ ವರ್ತಮಾನದ ಶೂನ್ಯ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಭೂತದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅಹಂಕಾರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಜನ ಇವರು. ಇವರ ಮುಖವಾಣಿಯೇ ಇವರ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್. ಈ ಕಾರ್ಡ್ ಇಂತಹವರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಾಸನ. ಇದರ ಗತವೈಭವ ಹೇಳತೀರದು.

ಈ ರೀತಿ ಮಾಜಿ ವೈಭವದ ದಾಖಲೆಯಾಗಿರುವ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಒಂದು ರೀತಿಯದಾದರೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಂತೂ ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಯಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ವಂಶಾವಳಿ ಹಾಗೂ ಸಾಧನಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಕಾರ್ಡಿನ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಸಂವಾದ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು.

“ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡ್ ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಒಳ್ಳೇ ಮದುವೆಯ ಮಮತೆಯ ಕರೆಯೋಲೆ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ”.

“ಅದಕ್ಕೇ ಸಾರ್ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ ವಿಷಯ ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿಯೋದು ಹೇಗೆ? ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ವಿಷಯ ಇದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆಸೋದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಇಲ್ಲ.”

“ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಒಂದು ರೀತಿ ಸೀರಿಯಲ್ ಅಂದರೆ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ?”

“ಅಂದರೆ?”

“ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಕಾರ್ಡ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ‘ಮುಂದುವರಿಯುವುದು’ ಅಂತಲೋ, ‘ಇನ್ನೂ ಇದೆ’ ಅಂತಲೋ ಹಾಕಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಸೋದು. ಅದೂ ಸಾಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಡ್”.

ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ನಾನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಶಂಕೆ ಅವರದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಗಂಭೀರ ವದನವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಗಂಭೀರವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ತಲೆಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು. ನಾನು ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

“ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಡಬಹುದು, ಕಾರ್ಡ್ ನಂ. 1, ಕಾರ್ಡ್ ನಂ. 2, ಇತ್ಯಾದಿ”.

ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕಳಕಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತರು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿದೆ.

“ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ನನ್ನದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಅಥವಾ ‘ಇನ್ನೂ ಇದೆ’ಗಳ ಗೊಂದಲವೇ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನೀವು ಯಾಕೆ ಈ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಾರದು? ಆಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿಬಿಡಬಹುದಲ್ಲ!”

ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ “ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬರುವಾಗ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ ತರುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ಆ ಮೊದಲ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನಿಮಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಲು ಮರೆತು ಎದ್ದು ಹೋದರು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಯಾವಾಗ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಲ್ಲೇ ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ. ಸದ್ಯ, ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರೆದುಕೊಂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಅಪಾಯವಿದ್ದೇ ಇದೆ.

ಆದರೆ ನನಗೆ ನಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಸರಸ್ವತಿ ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗಲೇ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾಗುವುದು ಏಕೆ?

ಈಗ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಬಿರುದುಬಾವಲಿಮಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಡೀ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುದುಗಳೋ ಬಿರುದುಗಳು. ‘ಜನಸೇವಾ ಧುರಂಧರ, ಧರ್ಮನಿರತ, ಲೋಕೋಪಕಾರ ನಿಪುಣ, ಲೋಕಸೇವಾ ಪ್ರವೀಣ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತ, ಸಂಗೀತ ರಸಿಕ ಸಾರ್ವಭೌಮ, ನಾಟ್ಯಕಲಾ ನಿಪುಣ, ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನ ವಿಚಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದ ವಿಲಕ್ಷಣ ಬಿರುದುಗಳು ಅದರೊಳಗೆ ಇರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಅಂತಹ ಕಾರ್ಡ್

ಬಂದಾಗ ಒಂದೊಂದು ಬಿರುದನ್ನು ಓದುವಾಗಲೂ ಆ ಕಾರ್ಡಿನ ಒಡೆಯರ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಮುಖ ಅರಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾನೂ ಕೂಡ, ಹಿಂದೆ ಚತುಷ್ಪತ್ನಿ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಇಂದು ನಾನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ, ಧುರೀಣ, ವರೇಣ್ಯ, ಪಾರೀಣ, ಪಾರಂಗತ, ಚತುರ, ವಿಚಕ್ಷಣ, ಸಾರ್ವಭೌಮರಾಗಿರುವ ಈ ಮಹನೀಯರು ಎಂತಹವರಪ್ಪ ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ತಂಭೀಭೂತನಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಅಂತಹವರಿಗೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಅವರ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವರು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಬಂದ ಕೆಲಸವಾಯಿತೆಂದು ಹೊರಡಲೂ ಸಿದ್ಧ.

ಒಮ್ಮೆ ಅಂತಹ ಬಿರುದಾಂಕಿತ ಕಾರ್ಡಿನವರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ನಾನು ಅವರ ಬಿರುದುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ ನಂತರ ಆ ಬಿರುದುಗಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ತಲೆದೂಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

“ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮಗೆ ‘ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ವಿಚಕ್ಷಣ’ ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿರುದನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬಾರದು?”

ನಾನು ಏನೋ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಜೋಕು ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟಂತೆ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಕ್ಕರೂ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಳಪು, ಏನೋ ಒಂದು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಆಸೆ. ಏಕೆ ಆ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಬಿರುದೂ ಆಗಬಾರದು, ಅದೇಕೆ ತನಗೆ ಸಿಗಬಾರದು ಎಂಬ ರಹಸ್ಯವಾದ ಬಯಕೆ.

ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. “ಸುಮ್ಮನೆ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ, ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬೇಡಿ”. ಅವರು ತಕ್ಷಣ ಪೆಚ್ಚಾದರು.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮೂಡಿಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಂತೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಈ ಜನ ಕಚೇರಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು? ತಮ್ಮ ಆಗಮನವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ, ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ವಂದಿಮಾಗಧರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಹುಪರಾಕ್ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಜಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ!

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜನಸೇವಾಧುರಂಧರಾ ... ಪರಾಕ್

ಲೋಕೋಪಕಾರನಿಪುಣಾ ... ಪರಾಕ್

ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರ ಧುರೀಣಾ ... ಪರಾಕ್

ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನ ವಿಚಕ್ಷಣಾ ... ಬಹುಪರಾಕ್ .. ಇತ್ಯಾದಿ

ಹೀಗೆ ಪರಾಕುಗಳ ಘೋಷಣೆಗಳ ಭೋರ್ಗರೆತ ನಮ್ಮ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದು ಬಿರುದಾವಳಿ ಭೂಷಿತರು ಹಾಗೂ ಘೋಷಿತರು ನಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಗದ್ದಲದಿಂದ ಇಡೀ ಕಚೇರಿಯ ಕೆಲಸ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡು ಯಾರೋ ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿ

ಘೋಷಣೆ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹ ಮೂಡಿ ವಾತಾವರಣ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಇವರನ್ನು ನೋಡುವವರೇ ಆಗಿ ಕೆಲಸವೇನೂ ನಡೆಯದ ಹಾಗೆ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರಲು ಅವರಿಗೊಂದು ನೆಪ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ.

ಇಂತಹ ಹತ್ತಾರು ಧುರಂಧರರು ಒಬ್ಬರಾದ ಮೇಲೊಬ್ಬರಂತೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರಂತೂ ನಾವೇ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು.

ಇದು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ. ಇದರಿಂದ ಒಂದಂಶವಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಾಕು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂದು ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಸಮರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಪರಾಕಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೋಷಗಳು ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪರಾಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಗದ್ದಲ ಇದರಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಪರಾಕಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಜನಬಾಹುಳ್ಯ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ವಂದಿಮಾಗಧರು ಗಂಟಲು ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ಕಂಠ ಘೋಷಣೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಡು ಮೌನವಾಗಿ, ಏನೂ ಆರ್ಭಟವಿಲ್ಲದೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಾರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಅನೇಕ ವಿಧ. ಕೆಲವು ಮಿತಭಾಷಿಗಳಾದ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಾಚಾಳಿಗಳು, ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೊದಲು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ವಿಧಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಮಿತಭಾಷಿಗಳಾದ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಆಪಾತತಃ ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನೇ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಧ್ವನಿ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಕೇವಲ ಅವುಗಳ ಒಡೆಯನ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವಂತಹವು ಅವು. ಆ ಕಾರ್ಡುಗಳ ಒಡೆಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರೊಂದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ತಾವು ಯಾರೆಂಬುದು ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಭ್ರಮೆ, ದುರಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಾಧ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇವರು. ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಪರ್ಯಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಃಕಶ್ಚಿತ್ ಮಾನವರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಾವು ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಆ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಕನಿಕರವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕುಳಿತಾಗ 'ನೀವು ಯಾರು? ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಮಾನವಾದಂತಾಗಿ ಅವರು ಕೋಪಾವಿಷ್ಟರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ನಿಸ್ತೇಜರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ವಾಚಾಳಿಗಳಾದ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಹೀಗಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಯೋಡೇಟಾ ಕೂಡ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಿಬ್ಬಿಪ್ಪ, ಸಿಬ್ಬಿಗಳ ಯಾದಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳೂ ಇದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಂತೆ ಅವು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಾನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರುತ್ತಾನೋ ಆ ರೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಣ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ರಜ್ಜುಸರ್ಪ ಭ್ರಾಂತಿಯಂತೆ ಇದೂ ಒಂದು ಭ್ರಮೆಯೇ ಆಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಹೇಗೇ ಇದ್ದರೂ ಈಗಂತೂ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಅವು ಬೇಕೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಕಾರ್ಡು ಜೀವಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾವೇ ಸಣ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಅಥವಾ ವಂದಿಮಾಗಧರು ಜೀವಿನೊಳಗಿದ್ದಂತೆ. ಹೇಗೋ ಈ ಕಾರ್ಡು ಇರುವುದು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿರುವ ಕಾವಲುಗಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆ ಕಾರ್ಡಿನ ಘನತೆಯನ್ನೂ ಸಮಯಾಸಮಯವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ನಮಗೆ ಆಹ್ವಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಡು ಒಂದು ಟಿಕೆಟ್ಟಿನಂತೆ ಹಾಗೂ ಪಾಸಿನಂತೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಡಿಗೆ ಇರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸ್ವಾಗತ.

ನಾವೇ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆಯವರ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುದ್ರಿತ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕ್ಷೇಮ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಚೇರಿಗಳ ಹೊರಗಡೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕಾಗದದ ತುಂಡಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಸರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಲಿಪಿಯನ್ನು ಓದುವ ಸಂಕಷ್ಟ ಬೇರೆ. ಹೇಗೋ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಗ ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಲಿಪಿ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಬಹುದು. ಲಿಪಿ ಘೋರವಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸದಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಶತ್ರು ಪಕ್ಷದವರಂತೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು.

ನಾವು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂತಾದೀತು. ಮೊದಮೊದಲು ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅನುಭವವಾದ ನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಂದವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿಬಿಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಸುಂದರವಾದ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಮಾತುಕತೆಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆ. ಅವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ನಿಂತೇ ಇದ್ದರು.

“ಮತ್ತಿನ್ನೇನಾದರೂ ವಿಷಯ ...” ಎಂದು ನಾನು ರಾಗ ಎಳೆದೆ.

“ನನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡು ...” ಎಂದರು ಅವರು.

“ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿದಿರಿ?” ಎಂದೆ

“ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ಪ್ರೆಸ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡ್ತೀರಾ?”

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ” ಎಂದು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟೆ. ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನನಗೇನಿದೆ? ಆದರೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಜನರು ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಗವಾದಾಗ ನಾವೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಥವಾ ವಿಳಾಸ ಬೇಕಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಈ ಸಂಭವ ಆದನಂತರ ನಾನು ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಒಡೆಯರಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು “ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಲಿ” ಎಂದಾಗ “ಅಯ್ಯೋ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಯೋ ಏನೋ, ಇದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಮಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿವರ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ನೀವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ” ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸವಾಗದಿದ್ದರೂ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್‌ದರೂ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂತಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಂತೋಷ ಅವರಿಗಾಗಬಹುದು.

ನಾವೇ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಕೆಲವು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಅನುಭವ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಬಹಳ ಇದ್ದರೂ ಅನಾನುಕೂಲತೆಗಳೂ ಬಹಳ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ನಾವು ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದಾಗ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ತೊಂದರೆಗಳ ಅನುಭವ ಆಗುತ್ತದೆ.

ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಮೊದಲು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವಿದೆ. ಮೊದಲು ಗೂಢಚಾರನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ನೋಡುವಂತೆಯೇ ಇದು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಒಳಗಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿದಾಗ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಗ ಒಳಗೆ ಕರೆಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೋ ಹಿಂದಿನ ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯವೆಂದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕರೆಯದೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಂತೆ, ಉಗುಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ, ನುಂಗಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಕಾರ್ಡು ಒಳಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಬಂದಿರುವುದು ವರಿಷ್ಠರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಆ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊರಟುಹೋಗಿ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕರೆದರೆ, ನಮ್ಮ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯು ಅಶಿಸ್ತು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಹಾಳು ಕೇಡು ತಲೆಯೂ ಬೋಳು ಎಂಬಂತೆ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡು ಹೋಯಿತು, ಕಾರಣ ಕೇಳುವ ನೋಟೇಸೂ ಬಂತು ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು

ಕರೆಯುವವರಿಗೆ ನಾವು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಸೇವೆಯನು ಕೊಡು ಧನೆಯೇ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಭವನೀಯ ಸಂದರ್ಭ ಶಿಸ್ತಿನ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳು ಅಶಿಸ್ತಿನ ಇಲಾಖೆಗಳೆಂದೇನೂ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ನಾಗರಿಕ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಇವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರ್ಥ. ಅಂದರೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಇಲಾಖೆಗಳು ಅನಾಗರಿಕ ಇಲಾಖೆಗಳೆಂದೇನೂ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇಕೆ ಗೊಂದಲ? ಪೊಲೀಸ್ ಹಾಗೂ ಸೈನ್ಯೇತರ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಇವು ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಡೋಣ. ಶಿಸ್ತು ಉಳಿದಿರುವುದು ಆ ಎರಡು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೆ?

ಅಂತೂ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವುದು ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮೇಲಿನದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡಿನಿಂದ ಅನುಕೂಲಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರೆನ್ನಿ. ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಾರದಲ್ಲೇ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸಾಹೇಬರು ಬಿಸಿ, ಯಾರೋ ಇದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡೋಲ್ಲ ಮುಂತಾದ ಸಮಯಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಸಬೂಬುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇದನ್ನು ಸಾಹೇಬ್ರ ಕೈಗೆ ಕೊಡಪ್ಪಾ, ನಾನು ಸಾಹೇಬರ ಸ್ನೇಹಿತ, ಅವರು ನೋಡೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ, ನಾನು ಹೋಗಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಎಂದು ರೋಪಿನಿಂದ ಹೇಳಿ. ಆತ ಅರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡು ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಒಡನೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಕರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಡು ಮಾಡಿಬಿಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಉಂಟು.

ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡಿನ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನೂ, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ, ಅದರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಹೇಳುವುದನ್ನೇ ಮರೆತೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೇ? ಇದೋ, ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಅವುಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿರುವುದರಿಂದ,

ಅವುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸವೈವಿಧ್ಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆನಿಸುವಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಾರ್ಡುಗಳು ದಪ್ಪವಾದ ನುಣುಪಾದ ರಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವು ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಜಾಲಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತವೆ.

ನನಗೆ ತಿಳಿದವರೊಬ್ಬರ ಕಾರ್ಡು ನೋಡಲು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಅದು ನೋಡಲು ಮುದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಅಕ್ಷರಗಳು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಾದ್ದರಿಂದ ಚಾಳೀರ ಪೀಡಿತರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಓದುವುದೇ ಕಷ್ಟ. ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಈ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೃಷ್ಟಿಯವರು ಮಾತ್ರ ಓದಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಶೈಲಿ.

ಇಡೀ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಉಂಟು. ಇಡೀ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿರುವಂತೆ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಡಿನೊಡೆಯರ 'ಅಹಂ'ಅನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಅಕ್ಷರಗಳ ಕಾರ್ಡಿನೊಡೆಯರ 'ಅಹಂ' ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಓದಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು 'ಅಣೋರಣೋಯಾನ್ ಮಹತೋ ಮಹೀಯಾನ್' ಎಂಬಂತೆ ಅಣುವಾಗಿದ್ದರೂ ಮಹತ್ವಾಗಿರುವವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಂಟು ಮಾಡಲು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಕೆಲವರು ರಂಗುರಂಗಿನ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತ ಬರುವ ಆ ಕಾರ್ಡುಗಳ ವರ್ಣವಿನ್ಯಾಸ ಮನೋಹರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೇಘಗಳು ನೀರು ಸುರಿಸಿದಾಗ ಬರುವ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನ ವರ್ಣಜಾಲದಂತೆ ಕಾಣುವ ಕಾರ್ಡುಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂತಹ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಅವುಗಳ ಒಡೆಯರಿಗಿಂತ ಬಹುಪಾಲು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಅಂತಹ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಮೈಮರೆತು, ಬಂದವರನ್ನು ಕರೆಯದೆ ಅವರು ಕಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಉಂಟು.

ಸುಂದರವಾದ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಒಳಗಡೆಗೆ ವೀರಾವೇಶದಿಂದ ಬಂದು ತಮ್ಮ ದೂರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಮಹನೀಯರೂ ಉಂಟು. ಕಾರ್ಡುಗಳಾದರೂ ಸುಂದರವಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಅವರ ಸದ್ಭಾವನೆ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದೇ. ಅನೇಕರು ಕಾರ್ಡುಗಳಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳನ್ನೂ ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಕಾರ್ಡುಗಳು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಒಳಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಲೆಂದು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದು. ಎರಡನೆಯದು ಆತನಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಕೆಲಸ ಆಗದಿದ್ದಾಗ ಆಗ 'ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ದಂಡ, ಅದು ಬೇರೆ ಕೇಡು' ಎಂದು ಬಯ್ಯುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಸ್ಮರಣೆ ಸದಾ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲು ಅದೊಂದು ಸಾಧನವೆಂಬಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಂತೂ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಗೆ ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರವಿದ್ದಂತೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಅಥವಾ ಸರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಪಾಪದಂತೆ ಇದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬೇಕಾಗಿರುವ ಪಾಸು. ಇದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯಿದ್ದಂತೆ, ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ನೆರಳಿದ್ದಂತೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಮೊದಲು ಈ ಕಾರ್ಡ್ ಬರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅದರ ಮಾಲೀಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಬಳಿಯೂ ನನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇದೆ ಅನ್ನಿ. ನಾನೂ ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೇನಾದರೂ ನಾವೀನ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾವಚಿತ್ರ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವಸ್ಥ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಇದು. ಭಾವಚಿತ್ರ ಸಹಿತವಾದ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾದವರ ಕೊಠಡಿಯೊಳಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಾವಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ ಹಿಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಆತ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಪೀಡಿತನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾವಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಬರುವವನು ಹೇಗಿದ್ದಾನೋ ಎಂಬ ಸಸ್ಪೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ನಾವು ಇಡಬೇಕು. ಆತ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಊಹೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುವಂತಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮುಖ ಚಹರೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಾಗ ಇರುವ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಅಥವಾ ಪರಿಣಾಮ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಾಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಸರಿಯೆನ್ನಿಸಿ ಈಗ ನಾನು ಖಾಲಿಯಾದ, ಅಂದರೆ ಭಾವಚಿತ್ರ ಇಲ್ಲದಿರುವ, ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಲಿ ಮಾಜಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಲಾತೀತವಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಡ್ ಅದು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೇ ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಸೋಹಂ, ಸೋಹಂ ಎಂಬಂತೆ. ಆ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಒಳಗಿದ್ದವರು 'ಓಹೋ? ತತ್ತ್ವಮಸಿ! ಅದೇ ನೀನೋ?' ಎಂದು ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದಂತೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗವಿರುವ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯೂ ಇದೆ ತಾನೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಡಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದೀತು.

★ ★ ★

ವರ ಬರುವ ದಿಕ್ಕು

- ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಧುವಿಗೂ ಒಂದು ವರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ಭಗವಂತ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಕ.ಪಿ.ಗಳು (ಕನ್ಯಾಪಿತೃ) ಪುರೋಹಿತರು, ಛತ್ರ ಕಟ್ಟೋರು, ವಾಲಗದವರು, ಮೆಟ್ರಮೊನಿ ಡಾಟ್ ಕಾಮ್‌ನವರು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿರೋದು. ಗಂಡು ಇಂತಹ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇದಾನೆ ಅಂತಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೆಲವು ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾವು ಆ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಲೋಕಲ್ಯೆಸ್ ಮಾಡಿ (ಇದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದ - ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಹರಡದಿರಲಿ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಜಾಗ ಗುರುತಿಸಿ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಬಳಸುವ ಪದ) ನಾವು ವರ ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸುವುದು. ನನ್ನಗಳಿಗೆ ನಾರ್ಥ್ ಈಸ್ಟ್‌ನಿಂದಲೇ ಗಂಡು ಎಂಬ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಗಮವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆಯು ಅದೇ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಖ್ಯಾವಿವರಣೆಗಳಿತ್ತೆಂದರೆ ಆ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗುವ ಗಂಡುಗಳು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ. ಅದರ ಜತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯವರು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಚೆಟ್ ಅಂತಾ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿ, ನಮ್ಮ ಕಾದ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚಿದ ಆದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ್ದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಿದ. “ಈಗಿರುವ ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸು, ಆಗ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊಸ ನಾರ್ಥ್ ಈಸ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ವರನೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ ಎಂದ.

“ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಹಾರ ಕಣಯ್ಯ ನಿಂದು, ವೈ ಎನ್ನೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ every solution has a problem ಅಂತಾರಲ್ಲ ಹಾಗಾಯಿತು. ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡೋ ಅಂದ್ರೆ ಹತ್ತಾರು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಾಕ್ಷೀಯಾ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ಬೇರೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯನ್ನು ನೋಡು” ಅಂದೆ.

ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ಬಹಳ ಬಿಸಿ. ಯಾರಿಗೂ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ” ಅಂದ.

“ಮದುವೆ ಅಂದ್ರೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸವೇ?” ಅಡಿಗೆಮನೆಯಿಂದಲೇ ರೇಗಿದಳು ವಿಜಯ.

“ಹೌದ್ರಿ ವೈನಿ, ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತ ಶಾಸಕರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾದರೆ ತಮಗೆ ಜಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೆ, ಸಿಕ್ಕರೆ ಯಾವ ಖಾತೆ ಎಂದು, ಯಾವ

ಕಾರು, ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಛೇರಿ, ಆಪ್ತಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯ ಹೆಸರು ಯಾವ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಇದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯಬಹುದು, ಇತ್ಯಾದಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ವರ ಬರ್ತಾನೆ ಅನ್ನೋ ವಿಷಯ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವಲ್ಲವೆ. ರಾಜಕಾರಣಗಳಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ನೀವು ಕೊಡಬಲ್ಲಿರಾ?" ನೇರವಾಗಿ ರಾಮಣ್ಣ ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟ.

"ಸರಿ, ನಮಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಜಾತಕ ನೋಡಿ ಹೇಳಿ" ಅಂದಳು.

"ನಾನು ಕೂಡ ಬಹಳ ಬಿಸಿ. ನಿಮಗೆ ಅದೆ ವಿಷಯ ಹೇಳೋಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಇಂಟರ್ವ್ಯೂನಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಎರಡು ಪಕ್ಷದಿಂದ, ಎರಡು ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಿಂದ, ನಾನು ಯಾವ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತಾ ನನ್ನ ಗುರುವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಪುರುಸೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ."

"ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಪ್ಪ, ನನ್ನ ಮಗಳ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಿಂತ ನಿನ್ನ ಹಾಗೂ ರಾಜಕಾರಣಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಅದರ ವಿಷಯವೇ ಮಾತಾಡೋಣ" ಅಂತಾ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನಾಕೆಗೆ ಏನೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದಳು "ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ವಿಷಯ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೂ ಕಲ್ಲು ಬಿತ್ತು, ನನ್ನ ಹಣೆಲಿ ಇವತ್ತು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವ ಯೋಗವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ" ಅಂತ ರಾಮಣ್ಣ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಫಿ ಟೇಬಲ್‌ಗೆ ಬಂತು "ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗಲ್ಲ" ಅಂತಾ ತನ್ನ ಕೋಪವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಹೋದಳು.

"ನಿಮ್ಮ ಕೋಪ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಕಡೆಯಿಂದ ನಾರ್ಥ್ ಈಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬರುವ ವರಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಾಗ ಹಾಕಿ ಅಂದರೆ ಲಾಗಿನ್ ಆಗಿ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವರಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ."

"ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದು ಅಸ್ಸಾಂ, ಮಿಸೊರಾಮ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟೆ"

"ಇಲ್ಲಾರಿ, ನಾರ್ಥ್ ಈಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಬೆಂಗಳೂರು ಅಂತಾ ಕೇಳಿ, ಈಗ ಎಂತೆಂತಹ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟೇ ಡಿಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವರ ಬೇಕೆಂದು ಹುಡುಕಬಹುದು" ಎಂದು ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಪುಟ್ಟ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದು, ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಬರಿದು ಮಾಡಿ ಹೋದ.

★ ★ ★

ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಕೌಪ್ಯಂಟ್

- ತುರುವೇಕೆರೆ ಪ್ರಸಾದ್

ಪರ್ಮೇಶಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ವಕ್ಕರಿಸಿ ಬಗಲಿನ ಚೀಲದಿಂದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳ ಕಂತೆ ತೆಗೆದಾಗ ನಾನು ಹೌಹಾರಿದೆ. ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ, ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಿವಿ ಮುದುರಿದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಪೇಚಾಡಿದೆ. ಇವನಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕುಲಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಕರು ಬೊಬ್ಬೆ ಹೊಡೆದಾಗ ಪರ್ಮೇಶಿ ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕವನ ಕೊರೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ. ಈಗ ಈ ತಿಕ್ಕಲು ಮತ್ತೇಕೆ ಹತ್ತಿತು ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.

‘ಇವೆಲ್ಲಾ ಏನೋ?’ ಎಂದೆ

‘ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ಹಳೇಬೇರು’ ಅಂದ

‘ಅಂದ್ರೆ ಹಳೆಕವಿ, ಹೊಸ ಕಾವ್ಯಾನಾ?’

‘ಅಲ್ಲ, ಹಳೇ ಸಂಕಲನ, ಹೊಸ ಬೈಂಡು’ ಎಂದು ನಕ್ಕ.

‘ಹೌದು, ಏನೀ ದಿಢೀರ್ ಬದಲಾವಣೆ?’

‘ಕವಿತೆ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೆ. ಕವಿತೆಯಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜೀಡ ಕಟ್ಟುತ್ತೆ ಅಂತ ಈಗ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯ್ತು’

‘ಅದು ಹೇಗೆ?’

‘ಮಾಜಿ ಪ್ರಧಾನಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು?’

‘ಅದೆಷ್ಟೋ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ... ವಿವಾದ...’

‘ಛೇ; ಅದಲ್ಲವು, ಅದು ಪರ್ಸನಲ್; ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಜನತಾಪಕ್ಷನ ಚಿಂದಿ ಉಡಾಯ್ತು ವಿ.ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ಕಾಲು ಎಳೆದು ತಾವು ಪ್ರಧಾನಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತಿಲ್ಲ?’

‘ಹೌದು’

‘ಇನ್ನು ವಿ.ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬ್ರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು?’

‘ಅದೇ ಮಂಡಲ್....’

‘ಅದು ಪ್ರಧಾನಿಗಿರಿ ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲೆ; ಅದಕ್ಕುಂಚೆ ಪಿ.ವಿ. ನರಸಿಂಹರಾಯರಿಗೂ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧಿಗೂ ತಂದಿಟ್ಟು ತಮಾಷೆ ನೋಡಿದ್ದು. ಆವಾಗ ಸಿಂಗ್ ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧೀನ ಡುಮ್ಮಿ ಹೊಡೆಸಿದ ಮೇಲೆ ನೆಹರು ಕುಟುಂಬ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗೋಕೆ ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡಿದಾರೆ.’

‘ಹೌದೌದು, ಸೇಂಟ್‌ಕೀಟ್ಸ್ ಹಗರಣದ ಪ್ರತಿಫಲ’

‘ಸದ್ಯೆ ಅಷ್ಟಾದರೂ ನೆನಪಿದೆಯಲ್ಲ; ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಗೌಡ್ರು ಗುಜ್ರಾಲ್ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾಗೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸನ್ನ ನಂಬಲೇಬಾರದು ಅಂತ ಪುಳ್ಳೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು. ಗುಜ್ರಾಲ್ ಗಡ್ಡ ನೀವಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ್ದು.’

‘ಹೌದು, ಈಗ ಆ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ?’

‘ಅದೇ ಪಾಯಿಂಟಿಗೆ ಬರೆದೀನಿ. ಅವರನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ, ಇವರಿಗಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ, ಅವರಿಗಾಗಿಲ್ಲ. ಎಣ್ಣೆ - ಸೀಗೇಕಾಯಿ ತರಹ ಆಡ್ತಿದು. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರೋದು ಅಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮನೇನಾ?’

‘ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಿದು. ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ.

ಮೊದಲೇ ಇವು ರಾಜಕೀಯ ಕಪ್ಪೆಗಳು;’

‘ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿದೆ ನೋಡು’

‘ಹೌದಾ’? ಎಂದು ನಾನು ಊರಗಲ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ,

‘ಮತ್ತೆ, ಕಾವ್ಯ ಅಂದ್ರೆ ಏನು ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ? ಫೆವಿಕಾಲ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ; ಬರೀ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನೇನು, ಮೈನೂ ಅಂಟಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತೆ, ನೋಡು, ಐವರು ಪ್ರಧಾನಿಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಸೇರಿದ್ರು,’

‘ಏನು ಊಟಕ್ಕಾ?’

‘ಅಲ್ಲಯ್ಯ, ವಿ.ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರ ಕವನ ಕೇಳಕ್ಕೆ, ‘ಇಸ್ ಅಂಥೇರಿ ಮೇ ಹಮ್’ ಅಂತ ಸಿಂಗ್ ಕವನದ ಮೇಲೆ ಕವನ ಓದುದ್ರಂತೆ’

‘ಕರೆಂಟ್ ಹೋಗಿತ್ತು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಕುರ್ಚಿ, ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಇದೇ ಛಾನ್ಸ್ ಅಂತ ಖಾಲಿಯಾಗಿರ್ತಾರೆ’

‘ಯಾರು ಖಾಲಿಯಾದ್ರೂ, ಈ 4 ಜನ ಮಾಜಿ ಪಿ.ಎಂ.ಗಳು ಕುರ್ಚಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ;’

‘ಯಾಕೋ?’

‘ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಶಾಮಿಯಾನ, ಮೈಕ್‌ಸೆಟ್ ಹಾಕ್ಸಿದ್ದೋರು ಅವರೇ ತಾನೇ? ನಾಳೆ ಅವರು ಕವನ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಇವರು ಕುಳಿತಿರಬೇಕಲ್ಲ. ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರೀ ತತ್ವ;’
‘ಅದೂ ನಿಜ ಅನ್ನು; ನರಸಿಂಹರಾಯರು ಇನ್‌ಸೈಡರ್ ಬರ್ದಿದಾರೆ. ಗುಜ್ರಾಲ್ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗಜಲ್ ಬರ್ದಿದಾರೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಎಂಗ್ ಇಂಡಿಯನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೀತಿದ್ರು. ನಮ್ ಗೌಡ್ರು ಏನು ಬರ್ದಿದಾರೆ ಅಂತ?’

‘ಗೌಡ್ರು, ವಿ.ಪಿ. ಸಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ಕವನ ಬರ್ದಿದ್ರಲ್ಲ; ಈಗ ಗೋವಿನ ಹಾಡು ಬರೀತಿದಾರೆ’

‘ಗೋವಿನ ಹಾಡಾ?’

‘ಅದೇ ಗೋವಿನ ವಿವಾದ ಆಯ್ತಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಹಾಯಬೇಡಿ, ಹಿಂದೆ ಬಂದರೆ ಒದೆಯಬೇಡಿ... ಅಂತ.’

‘ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?’

‘ಬಾಣಕ್ಕೆ ಬಾಣ, ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾವ್ಯ; ವಾಜಪೇಯಿಯಂತಹ ಕವಿ ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಕಾವ್ಯದ ತಿರುಗೇಟು! ಕವಿತೆಯ ಮೂಲಕ 4 ಜನರನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮಾಡೋದು; ಥರ್ಡ್ ಫ್ರಂಟ್ ತರಹ ಕೌಫ್ರಂಟ್ ಕಟ್ಟೋದು. ಹೊಸ ರಾಜಕೀಯ ಧ್ವನಿಕರಣ!’

‘ಅದಕ್ಕೆ ನೀನೇನು ಮಾಡ್ತೀಯ?’

‘ಇಟ್ಟರೆ ಸಗಣೆಯಾದೆ’ನ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಹಿಂದಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಎಂದು ಮೇಲಿದ್ದ! ‘ಸದ್ಯ; ಇಲ್ಲೇನು, ಇಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟೆ.

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಗದಾ

(ಕೆ.ವಿ. ಐಯ್ಯರ್ ಅವರ “ಸಮುದ್ಯತಾ” ಸಂಕಲನದಿಂದ)

ಏಳನೆಯ ಕಂಠ

ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ನನ್ನ ತಂದೆ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ತಲೆ, ಮೀಸೆ, ಗಡ್ಡ, ಉಟ್ಟು ತೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕೊಳಕು ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಅದು ಭಾಷೆ ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ, ಬದಲಿಸಿದ ಧ್ವನಿ, ಇವುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಊರಿನವರ್ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಸಮನ್ಸ್ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರಾದೆ.

ನಾನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕದ್ದವನು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನನ್ನ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ, ಯಾವ ರುಜುವಾತುಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದೆ: “ನಾನು ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರವರ ಮನೆಗೆ ಕೋಳಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದುದು ನಿಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಟೇಬಲ್ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೋಳಿಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ನಾನು ಸೆಂಟ್ರಿಗೆ ನುಗ್ಗಿಕಾಯಿ ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ ನಿಜ. ಅದುವರೆಗೆ ನಾನು ಗೇಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಅವನು ಬರಿಗೈಲಿ ಬಂದನೆಂದು ನೋಡಿ, ಅನಂತರ ನಾನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಕೋಳಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದೆ.” ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ಯಾದೆಗೆ ಆಗುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲೆಂದು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ‘ಕುದುರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಕಳುವಾಗಿರಬಹುದು. ನಾನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಲಾಯ ಯಾವ ಕಡೆ ಇದೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ. ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವವರು ಇವರುಗಳು ಯಾರೋ ನಾನರಿಯೆ. ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೋದ ರಾತ್ರಿ, ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಯಕ್ಷರ ಕೋಟೆಯ ಒಂದು ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರ ಪಠವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಜನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಗವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ.

ವರದಪ್ಪ, ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಕೇಸು ರುಜುವಾತು ಆಗುತ್ತೆಂದು ಅಂದು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿಗೇ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅದುವರೆಗೆ ಇಂತಹ ಠೊಳ್ಳು ಕೇಸನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದರು: ಕುದುರೆ ಕದ್ದವನು ಮಲ್ಲೇಗೌಡನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಬಲ್ಲೀರಿ?... ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

‘ಕುದುರೆ ಕದ್ದು ತಂದವನು ಇವನಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಮೇಲ್ಗಡೆಯ ಹಲ್ಲುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕಣ್ಣೊಂದರಲ್ಲಿ ಗಜ್ಜುಗ ಬೆಳೆದಿತ್ತು’ ಎಂದು. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇವರಬ್ಬರೂ ಯಾರು?’

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್: ಯಕ್ಷರು.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್: ಏನಂದಿರಿ! ಯಕ್ಷರು...?

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್: ಅವರು ಹಾಗೆಂದೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್: ಇವರು ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಪಾದಿಸಿರುವಿರಿ. ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಖಚಿತವಾದ ರುಜುವಾತುಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟ್‌ಮುಂದೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್: ನಾನು ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅಂಥದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್: ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಏನೇನಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೋ? ಆತನು ಯಾವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ?

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್: ಅದು ಭೂಮಿಯ ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್: ನೀವು ಬಿದ್ದವರು ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಜಾರಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಕುದುರೆ ಒದ್ದಿತೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಸುಮಾರು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಿಮಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿತ್ತು?

ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್: ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ) ಆತ ನನ್ನ ನೆತ್ತಿಗೆ, ಮುಖಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿ, ಕೈ ಕಾಲ್ಗಳನ್ನು ರಕ್ತ ಸಂಚರಿಸಲಿ ಎಂದು ಉಜ್ಜುತ್ತಲಿದ್ದ.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್: (ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು) ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದಿರಿ?

ನಾನು: ನಾಲ್ಕಾರು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಬಿದ್ದ ತಕ್ಷಣವೇ ಉಪಚರಿಸಲು ತೊಡಗಿದೆ.

ನನ್ನ ತಂದೆ: ಹೌದು ದಯ್ಯವ್ರೆ. ಕುದುರೆ ಜೋರಾಗಿ ಒದ್ದಿದ್ದು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ಅಂಗೇ ಇಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೋದ್ರು. (ನನ್ನನ್ನು ತೋರುತ್ತ) ಅಗೋ ಅವರು ಅವರ ಜೊತೆಲೇ ಬಂದಿದ್ದು. ಬಂಧುಗಳೊ ಏನೊ! ತಕ್ಷಣವೇ ತಲೆಗೆ, ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರು ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದು. ನಾವೇ ನೀರ್ದಂದು ಕೊಟ್ಟೆ.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್: (ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಕುರಿತು) ನೀವು ಎಚ್ಚೆತ್ತಾಗ ಭಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತಲ್ಲವೆ?

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್: ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮಾಯವಾಯ್ತೋ? ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಬಂದಾಗ, (ನನ್ನ ತಂದೆ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಇವರುಗಳನ್ನು ತೋರಿ) ಇವರ ದೇವರ ಪಠವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಜನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಕೇಸಿನ ಪೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಏನೇನೋ ಬರೆದು ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರೊಂದಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಾಕಷ್ಟು ರುಜುವಾತುಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಕೇಸನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಕೇಸನ್ನು ಡಿಸ್ಮಿಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಬಂಧಿತರಿಬ್ಬರನ್ನೂ (ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿ) ಇವರನ್ನೂ ಖುಲಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಕೊಟ್ಟು, 'ಯಾವ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದ ಇಂತಹ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರುಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತರಬಾರದು' ಎಂದು ರಿಮಾರ್ಕ್‌ನ್ನೂ ಬರೆದಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಮುಖ ಬಲು ಚಿಕ್ಕದಾಯಿತು, ಅವಮಾನ ಆಯಿತು. ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಸಾಕಷ್ಟು ಚತುರರಲ್ಲವೆಂದು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಹಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿಯವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ತಮ್ಮ ಕಂಬಳಿಗಳನ್ನು ಹೊದೆದುಕೊಂಡು, ಯಕ್ಷರ ಕೋಟೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಅವರು ಯಾರೆಂಬುದೂ ಅವರಿಗೂ ನನಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವೆಂಬುದೂ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಯಿತು.

ಉಷೆಗೆ ನಾನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕದಿಯುವಂತಹ ದುರುದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವವನಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆಂತರ್ಯತಃ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಕೆ, ನನಗೆ ಏನಾದರೂ ಅನಿಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸೀತು ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಹೊರಗೆ... ದೂರದಲ್ಲಿ, ಜನರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ, ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಳು. ಹಾಗೆಂದು ಅವರ ಮನೆ ಕೆಲಸದ ಮುದುಕಿ, ನಾವು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾದಿದ್ದು, ನಾನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೊಡನೆ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಪಿಸು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ನನ್ನನ್ನು ಉಷೆ ಇರುವ ಬಳಿಗೆ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ಉಷೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದುಕೊಂಡು "ನನ್ನಿಂದ ತಮಗೆ ಈ ಅವಮಾನ ಕಷ್ಟ ಎಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಕುದುರೆ ಲಾಯದ ಬೀಗದ ಕೈ ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಯಾರೋ ಕಳ್ಳ ಬೀಗದ ಕೈಯಿಂದ ಲಾಯವನ್ನು ತೆರೆದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅದು ನಡೆದುದೂ, ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ. ಆಗ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದ್ದೆ. ಸೆಂಟ್ರಿ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಗೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಫೀಸು ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯಾರೋ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು ಬಹಳ ಮುಂಗೋಪಿಗಳು. ನಾನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಏನೇನು ಅಂದರೋ... ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವವೇ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಎದುರಿಗೇ ನನ್ನನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದಾಡಿ ಅವಮಾನ

ಪಡಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ತಾವೇ ಕಂಡಿರಲ್ಲವೆ! ನನ್ನ ಅಮ್ಮನೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇವರೊಡನೆ ಏಗೀ... ಏಗೀ ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ತೇ ಹೋದಳು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸರದಿ ಬಂದಿದೆ. ತಂದೆ ಇದ್ದರೂ ನಾನು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವಳೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ತೀರ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ದೊಡ್ಡದು. ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಡೆದುದಾವುದನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದವರು ತಾವು, ಅದೆಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪಮಾನವಾಯಿತು ತಮಗೆ” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಉಷ ಕಣ್ಣೀರು ಕರೆದಳು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಮೊದಲು ಕಣ್ಣೀರು ಒರಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾರಾದರೂ ಕಂಡಾರು. ಪುನಃ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಏನಾದರೂ ಒದಗಿತು. ನಾನು ತಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನಸುನಕ್ಕು, “ಇನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ. ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಹೀಗೇ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬರುವುದು. ದೊಡ್ಡ ಸುಖವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮನೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆ. ಉಷೆಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ನಾನು ಹರ್ಷದಿಂದ ಉನ್ಮತ್ತನಾದೆ.

★ ★ ★

ಯಕ್ಷರ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸ್ವಿಲ್ ಗಳಿದ್ದವು. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಈ ಕಸುಬೇ ಬೇಡವೆಂದು ಎರಡನ್ನೂ ದೊಡ್ಡಯ್ಯನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಅವನು ತನ್ನ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಹೊಲಗಳ ನಡುವೆ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಮಾಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದು ಷೆಡ್‌ನೊಳಗೆ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೇವರ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಬಿರುಕಿನೊಳಗೆ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ನಡೆದ ನಮ್ಮ ಈ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಐದಾರು ಲಕ್ಷಗಳಷ್ಟು ನಿವ್ವಳ ಲಾಭ ದೊರಕಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡಯ್ಯನೂ ಸಣ್ಣಪ್ಪನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗಳೂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೂ ಸಣ್ಣಪ್ಪನಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇನಾಂ ಕೊಟ್ಟರು. ದೊಡ್ಡಯ್ಯ ತನಗೆ ನಗದು ಹಣ ಬೇಡವೆಂದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಸ್ವಿಲ್ ಗಳನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಇನಾಂ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡಯ್ಯ ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ.

ನನ್ನ ತಂದೆಗಳೂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೂ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ನಂತರ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿ, ನವನಾಗರಿಕ ಉಡುಪುಗಳಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷರ ಕೋಟೆಯಿಂದ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೋ ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ನಾನೂ, ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರನೇಕರು ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಇದಿರುಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದೆವು. ಕಲ್ಲೇಗೌಡರೂ, ಅವರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಕಳಸೇಗೌಡರೂ, ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ನಿಂದ ಊರಿಗೆ ಬಂದರೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಊರೆಲ್ಲ ಹರಡಿತು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮೀಶೆ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಅವರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು, ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಗುಮಾನಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ 'ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗ' ಎಂದು ತಾವೇ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿ, 'ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕದ್ದವನು ಅಗಸರ ಲಕ್ಕನ ಮಗ. ಅವನಿಗೆ ಸಿಡುಬೆದ್ದು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಹೋಗಿದೆ. ಅವನು, ತಮ್ಮ ಕುದುರೆ ಪತ್ತೆಯಾಯಿತೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋದ. ಇನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೂ ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, 'ಹೌದು, ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿಗಳು ಒಂದೆರಡು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ಅಡಗಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಊರ ಜನರೂ ಈಚೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿದ್ದ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತಾವು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪತ್ತೆಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೂ ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೀರ್ತಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಲಾದುದನ್ನು ನಾವೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟೆವು. ತಾವು ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕುಲದವರು. ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರೊಂದಿಗೆ ನಂಟಸ್ತಿಕೆಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದೇ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತಾವೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು... ವಿಶ್ವಾಸವಿರಲಿ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಕಾಣುತ್ತೇನೆ. ತಾವೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದರು.

ವರದಪ್ಪ, ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ನನ್ನನ್ನು ಏನೆಲ್ಲ ಬೈದಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೂ ಮರೆತೆ. ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ತಂದೆಗಳು, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಮಣ ಹಸನಾದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಪೀಬೆರ್ರಿ ಕಾಫಿ ಬೀಜ, ಅರ್ಧ ವೀಸೆ ಸೊಗಸಾದ ಯಾಲಕ್ಕಿ ಕಾಯಿ, ಒಂದು ವೀಸೆ ಬಿಳಿಯ ಮೆಣಸು ಇವುಗಳನ್ನು ತಂದು, 'ಇವು ನಮ್ಮ ತೋಟದ್ದು. ಉಪಯೋಗಿಸಿ' ಎಂದು ಉಪಚಾರ ಹೇಳಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು.

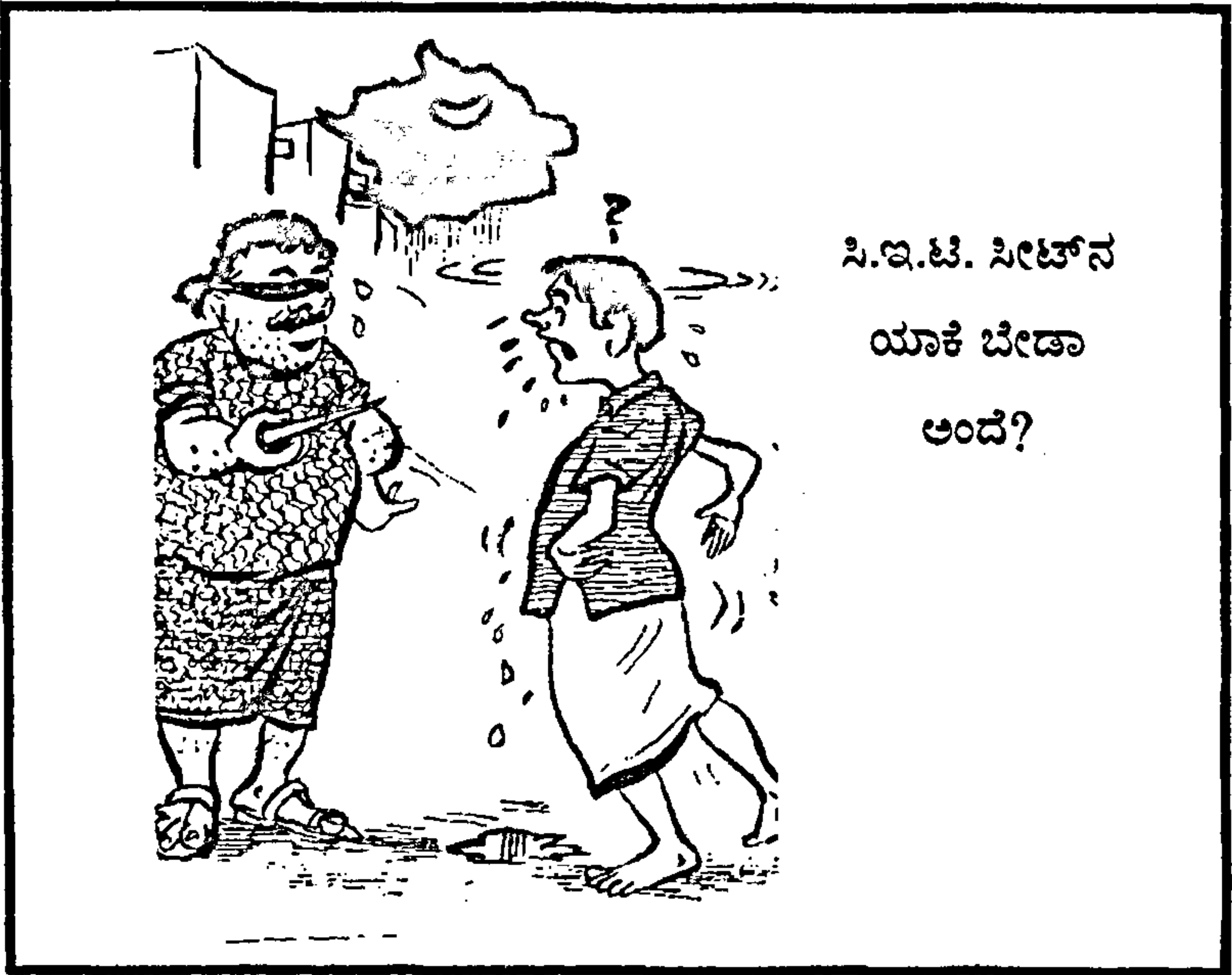
ಇದಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ಬಂತು. ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರನ್ನೂ, ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನೂ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗಳು ಊರಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿಸಿ, ಊರಿನ ಗೌಡರುಗಳನ್ನೂ ಹಿರಿಯರನ್ನೂ ಕರೆಸಿ, ಆ ನೆವದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರನ್ನೂ ಉಪೇಯನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾವೂ ಒಮ್ಮೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ ಮನಸಾರೆ ಒಪ್ಪಿ, ಚೊಕ್ಕ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಬಹುಮಾನಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರು ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಗ್ಗುಪಟ್ಟರು. ನಾನೇ ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು, ಭಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತೇಹೋದೆನೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ.

ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಿಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುವ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ... ಅಂದರೆ... ನನ್ನ ಉಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿ, ವಾರೆನೋಟ, ಮುಗುಳು ನಗೆ, ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಔತಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನತುಂಬಿಸಿದುವು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ ತಂದೆಗಳೂ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನೂ ಸೇರಿ, ಗೌರವಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸಕಲೇಶಪುರದ ಬಳಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ವರದಪ್ಪ, ನಮ್ಮಪ್ಪನ ತಲೆಯೇ ತಲೆ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಖದ್ದರ್ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಗಾಂಧಿ ಟೋಪಿಯನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರ್ಷ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಟಿಕೆಟ್ ಮೇಲೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ಗೆದ್ದರು. ಅನಂತರ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ವಾರ್ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲೂ ನಿಂತು ಗೆದ್ದೇಬಿಟ್ಟರು. ಮೆಂಬರ್ ಪಟ್ಟವೂ ಬಂದಿತು. ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ 'ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ನನ್ನ ತಂದೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆಗಳು 'ಹುಚ್ಚಾ, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತಿರು' ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಬರೀ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತಲ್ಲ... ವರದಪ್ಪ... ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಯೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದರು... ನೀನು ಹೇಗೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ... ನಾನು ಹೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಖರ್ಚು ಕಡಿತ

- ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಕೊನೆಯ ಮನೆಯ ಪ್ರಹ್ಲಾದಾಚಾರ್ಯರು ಸರ್ಕಾರದ ಆಫೀಸರಾಗಿ ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಸಂಬಳ ಪಡೆದು ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿವೃತ್ತರಾದವರು. ನಾನು ವಿ.ಆರ್.ಎಸ್. ಎನ್ನುವ ಬಲೆಗೆ ಈಚೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಿಷ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂತರವಿದ್ದರೂ ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಪಿಂಚಣಿದಾರರು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಬೇಗ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಪೇಪರ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಓದಿ ಪಾಂಕ್ತವಾಗಿ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತಿಗೆ ಜನ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ಪೇಪರ್ ಓದಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಕಂಪೆನಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಪೇಪರುಗಳನ್ನು ಓದುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ಪತ್ರಿಕಾ ಪಠನದ ನಂತರ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆ ರಾಜಕೀಯ ಚರ್ಚೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಅವರು ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮೈಲಿಗೆ ದಿಂಬು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕಸ ಜಾಡಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಪರಿಚಯದವರು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಕಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಎಂದು ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಳು ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರ ಮೇಲಿನ ಗೌರವವೋ ಅಥವಾ ಅವರು ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹನಿ ನೀರನ್ನೂ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವತ್ತು ಅವರ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ಪೇಪರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಅವರು ಓದು ಮುಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪೇಪರು ಮಧ್ಯಪುಟವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಅವರ ಗೋಪಿ ಚಂದನ ಶೋಭಿತ ವದನ ಅರಳಿತು. ಅವರು ಒಳಗೇ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನದಿಂದ 'ಏನು ಆಚಾರ್ಯೇ ಅಂತಹ ತಮಾಷೆ ಅದೂ ಆ ಪೇಜಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

'ಇನ್ನೇನಪ್ಪ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಮ್ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವವರ ಕಳ್ಳತನ ಕೊಲೆ ರಾತ್ರಿ ದರೋಡೆ ಸುದ್ದಿ. ನ್ಯೂಸ್ ಬುಜನೆಸ್ ಪೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳದವರ ಸುಳ್ಳು ತಟವಟ ಹಗಲು ದರೋಡೆ ಸುದ್ದಿ. ಇನ್ನೂ ಏನಾದರೂ ತಮಾಷೆ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ಆ ಪೇಜಲ್ಲಿ ತಾನೇ? ಸೋಡು ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಲ್ಲಿ ಕಡಿತ ಎನ್ನೋ ಸುದ್ದಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮನೆ ಪೇಪರಿನವರು ಇದು ದೂರದರ್ಶಿತ್ವದ ಯೋಜನೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚು ಉಳಿಸಿ ಬಡವರಿಗೆ ಹಣ ಹಂಚುವ ಈ ಜನಪರ

ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟತನವಿದೆ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಮೀನ್ಸ್ ಬುಸಿನೆಸ್ ಎಂದು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿರೋದು ನೋಡಿ ಓಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ನಗು ಬರುತ್ತಿದೆ.'

'ಅದರಲ್ಲಿ ನಗೋದೇನಿದೆ ಆಚಾರ್ರೇ? ಅದೇನೋ ಹೇಳತಿದ್ದರಲ್ಲ ಅಜ್ಜಿ ಸೂತಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜನ ಉಡಿದಾರಕ್ಕೆ ಆಯ್ತು ಅಂತ. ಸರ್ಕಾರದ ತೆರಿಗೆ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಪೆನ್ಷನ್ನಿಗೇ ಹೋಗಿ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೇ ಹೋದಾಗ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹೇಳಬೇಕು ತಾನೇ? ಹೊಸ ಪೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಸರಿಯಾದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡಿದಾರೆ.'

'ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರನ್ನು ನಾನು ಟೀಕೆ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲವ್ವ. ನಮ್ಮೋರೇ ಪ್ರೈಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರೇ ನಮ್ಮ ಸಂಬಳ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದವರು. ಇವರಿಂದಾಗಿ ಇವತ್ತು ನಮಗೆ ಕೈತುಂಬಾ ಪೆನ್ಷನ್ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆಮೇಲೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಅಂತ ಇವರೇ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಬಿಡು ರಾಜಕೀಯ. ನೋಡು ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ 60, ಕಾಲೇಜು ಮೇಸ್ತರಿಗೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ದುಡ್ಡು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸೊಸೆ ಹೋದ ವರ್ಷ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆದಳಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಈಗ 15000 ಸಂಬಳವಂತೆ. ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಹಣಕಾಸು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಅದೇ ನನ್ನದೇ ಕಥೆ ನೀನು ಕೇಳಿರಬೇಕಲ್ಲ?'

ಪ್ರಹ್ಲಾದಾಚಾರ್ಯರು ಅವರ ಎಷ್ಟೋ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಎಂದು ತಕ್ಷಣ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು: 'ನಾನು ಸರ್ವಿಸಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಈ ಕಥೆ ಸಾವಿರ ಬಾರಿ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಇದು ಷುರು ಮಾಡಿದರೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರು ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡೋರು. ಹೇ ಹೇ ನಿನಗೆ ಆ ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲ. ಮುಂಚೇನೇ ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ದಫ ಕೇಳು. ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತಲ್ಲ ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಆಯಿತು. ಮನೆಯೋರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ಪೊಲೀಸ್ ವೆರಿಫಿಕೇಷನ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಅಂತ ಆರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು ಆರ್ಡರ್ ಬರುತ್ತೇ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಈಗಿನ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ಮಿನಿಸ್ಟರು. ಖರ್ಚು ಕಡಿತ, ಖಾಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಗ ಆಫೀಸರ್ ಆಗ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕಾದಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಅಂತ ಭೂಮಿಗೇ ಇಳಿದುಹೋದರು.'

'ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ. ಆಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲೇ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ತಂದೆಯವರು ಇದ್ದರು ತಾನೇ?' ನನ್ನ ದಡ್ಡ ಸಹಾನುಭೂತಿ.

'ಸರ್ಕಾರ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಅನ್ನೋ ಜ್ಞಾನ ನಿನಗೂ ನಮ್ಮಪ್ಪನಷ್ಟೇ ಇರೋ ಹಾಗಿದೆ. ಇರಲಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇಳು. ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡ ಒಬ್ಬರು ಇದೇ ಇಲಾಖೆ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತಿ ಗುರುವಾಗ ರಾಯರ ಮಠಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ

ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮಪ್ಪ ನನ್ನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರು. ಆ ಸಾಹೇಬರು ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಕಷ್ಟ ಕೇಳಿ ನೀವೂ ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನಂಬುತ್ತೀರಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊದಲು ನಕ್ಕರು. ಆಮೇಲೆ ಆಚಾರ್ರೇ ನಿಮಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರೋಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಎಂದು ಹೇಳೋದು ಹಣಕಾಸು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಧರ್ಮ; ಆದರೆ ಇಲಾಖೆ ಬೆಳೆಸಿ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರೋದು ನಮ್ಮಂತಹ ಆಫೀಸರುಗಳ ಧರ್ಮ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ನಾವು ಮರೆಯುಲ್ಲ; ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ವಾರ ಆರ್ಡರ್ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಈಗ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತಡವಾಗಬಹುದು; ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಆರ್ಡರ್ ಬಂತು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ.'

'ಸದ್ಯ ನಿಮಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ ಒಳ್ಳೇದೆ ಆಯಿತು ಬಿಡಿ.' ನಾನು ಮೊದಲು ತೋರಿಸಿದ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾಚಿ ಹೇಳಿದೆ.

'ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಆ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ನೋಡಿದೆ. ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗ ನಮ್ಮದು ಎರಡುವರೆ ಸಾವಿರ ಜನರ ಇಲಾಖೆ. ನಾನು ರಿಟೈರಾದಾಗ ಅದು 49 ಸಾವಿರ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಇನ್ನೊಂದು ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ದಿನಗೂಲಿ ಲೆಕ್ಕದ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಖರ್ಚು ಕಡಿತ ಅನ್ನೋದು ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ಏಕೆ ನಗು ಬಂತು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು ತಾನೇ.'

ಸರ್ಕಾರದ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ನನಗೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ನಗುತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಆಚಾರ್ಯರು - 'ನೀನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಿನ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದ್ದು ಸರೀನೇ. ಆದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದರೇನು. ಅದರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗೋ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ - ಇವೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಗೆ ಬಿಡೋಣ. ಮುಂಚೆ ನಾನೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನೂ ಮಾಡೋಕೇ ಆಗುಲ್ಲ ಆ ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊತಾನೇ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೇ ದಿವಸ ಒಂದು ಗಂಟೆ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋದು.' ಕನ್ನಡಕ ಜೇಬಿಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಆಚಾರ್ಯರು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟರು.

ಒಂದು ಕಡೆ ಅಷ್ಟ ಮಠಗಳ ಹತ್ತು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕನಕದಾಸರ ಭಕ್ತರ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ - ಈ ಮಹಾಯುದ್ಧದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅನುಮಾನವಿದ್ದರೂ 'ಸರೀ ಆಚಾರ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ ದೊಡ್ಡದು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವರನ್ನು ಗೇಟಿನವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೆ.

★ ★ ★

ಕೆಶವನೋ... ಆನ್ಸರೋ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಬಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಒಳಗೊಳಗೇ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣೇಶ ಈ ಕೆಲಸನ ಒಪ್ಪೊಳ್ಳೇಬಾರ್ದು ಅಂದ್ಕೊಂಡ. ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪ್ರಾಣೇಶನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಕಾದೋರು. ನಮ್ಮಜಮಾನರಿಗೆ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಗೆ ಹಾಕೋಕೆ ಹೇಳಿ ಅಂತ ಒಂದು ಮಾತಂದ್ರೆ ಸಾಕು ಪ್ರಾಣೇಶನ ಹೆಸರು ಸೇರ್ದೊಂಡ್ತು ಅಂತನೇ ಅರ್ಥ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಣಚಾಕರಿ ಮಾಡಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಹಾಕೋದನ್ನ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣೇಶ. ಆದರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ವಿಮಲ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಚುರುಕು ಹೇಗೋ ಕಂಡುಹಿಡಿದೇ ಬಿಡ್ತಾಳೆ.

ಇದೇ ಬೇಜಾರಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣೇಶ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪೇಪರ್ನು. ಸುಮಾರು ಆರುನೂರು ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಣೇಶ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಎತ್ಕೊತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಆನ್ಸರ್ ಪೇಪರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಐದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆದರೆ ಉತ್ತರ!

ಮೊದಲನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ ನಡೆದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕೇವಲ ನೂರು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಏನು "ನಾನು ವಿವರಿಸಿದರೂ ಅದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಬೇಕಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಆಗ್ಗಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಗಾಡಿನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ತೀರ ತಾನೇ... ಏನೋ ಒಂದು ನಂಬರ್ ಕೊಡ್ರೀ.

ಎರಡನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಆರಂಕುಶಿಮಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ಬನವಾಸಿ ದೇಶಮಂ... ಇದು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ: "ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಅದು ಹೇಳಾಯ್ತಲ್ಲೀ ಇನ್ನು ಯಾಕೆ ಅದನ್ನ ಕೆದಕ್ತೀರ... ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಕಟ್ಟೊಂಡು ನಮಗೇನ್ರೀ... ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ರೀ"

ಪ್ರಾಣೇಶ ಬೆದರಿದ. ಇದ್ಯಾವ ತರ್ಲೆ ಮುಂಡೇದಪ್ಪ ಹೀಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ ಅಂತ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ "ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನಿಮಗೇನನಿಸುತ್ತೆ"

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ: “ಏನನ್ನಿಸ್ ಬೇಕ್ರೀ... ಮೊದ್ಲು ನಿಮಗೆ ಏನನಿಸ್ತು ಅದನ್ನ ಹೇಳಿ”....

“ಕಾವ್ಯನ ಯಾರೋ ಬರೆದ್ರು ಯಾರೋ ಓದಿದ್ರು ಆ ಕಥೆ ನಡೆದಿದ್ದೋ ಇಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಯೋ ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತು... ಇಂಥಾ ಕಾವ್ಯನ ಯಾಕ್ರೀ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಇಡ್ತೀರ... ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡ್ರೀ”

ಪ್ರಾಣೇಶ ಕರ್ಚೀಫ್ ತೆಗೆದು ಬೆವರೊರೆಸಿಕೊಂಡ

ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ

ಅಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾದಿತ್ತು

ನಿಮಗೆ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರೋ ದುಡ್ಡನ್ನ ತಗೊಂಡು ಏನು ಮಾಡ್ತೀರ.

ಉತ್ತರ ಏನ್ ಗೊತ್ತಾ

ಎಲಾ ಇವನ ಉತ್ತರಾನೂ ಇವನೇ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಣೇಶ ಓದಿದ.

ಓನೂ ಮಾಡೋಕಾಗಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮ್ಮದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತೀದು ನೋಡಿ ಒಂದು ಕತ್ತೆ ಸಕ್ಕರೆ ಮೂಟೇನ ಹೊರಬಹುದೇ ಹೊರತು ಅದು ಮೂಟೆಗೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾ!”

ಪ್ರಾಣೇಶನಿಗೆ ಸಿಟ್ ಬಂತು

ರೆಡ್ ಇಂಕಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅಂದ್ರೆ ಕಡೇ ರೈಲ್ವೆ ಬೋಗೀಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇಂಟು ಹಾಕಿ ಮುಂದಿನ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೈಗೆ ತಗೊಂಡ

“ರೀ ಯಾವತ್ತು ಕೊಡ್ತಾರೆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ದುಡ್ಡು” ಅಂತ ವಿಮಲ ಕೇಳೋದಿಕ್ಕೂ ಅವಳ ತಮ್ಮ ಅಚ್ಚುತ ಬರೋದಿಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯ್ತು.

“ರೀ. ರೀ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚು ಬಂದ್ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಆಯ್ತು ಅವನೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂತಿದಾನೆ ಅವನ ಪೇಪರು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಸಂಬರ್ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಾಕ್ರೀ” ಅಂದಳು.

“ಭಾವ ನನಗೆ ಸಂಬರ್ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೇ. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೀನಿ” ಅಂದ ಅಚ್ಚುತ.

ಓಹೋ ಈ ನನ ಮಗನ್ನೋ ಆ ಪೇಪರು. ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಇಂಟು ಹಾಕಿದ್ದು ಸರಿಹೋಯ್ತು ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣೇಶ ಎದ್ದ.

‘ಎಲ್ಲಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟ್ರೀ ಭಾವ’ ಅಂತ ತಡೆದ ಅಚ್ಚುತ

“ಯಾಕೋ”

“ಯಾಕೂ ಇಲ್ಲ... ಒಂದ್ ಪೇಳಿ ಆ ಕ್ವೆಶ್ಚನ್ ಪೇಪರು ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ತೀರ”

“ನನ್ ಕೈಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಬರುತ್ತೆ ಅದು. ನನಗೆ ಬರೋ ಪೇಪರ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಬೆಳಗಾಮು, ಧಾರವಾಡ, ಬಿಜಾಪುರ ಇಂಥಾ ಕಡೇದು”

ಹಾಗಿದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಪೇಪರು ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಗೋಗುತ್ತಾ”

“ಹೌದು ಹೌದು”

“ಹಾಗಿದ್ರೆ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಇರೋ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಟೇಹಿತರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನ ಯಾರಾದರೂ ಫೇಲ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ”

“ಮಾಡಿದ್ರೆ ಏನೋ ಮಾಡ್ತೀಯ. ಅಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆಯೋದು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರೇನೋ ಮಾಡ್ತಾರೆ”

“ಅಲ್ಲ ಭಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಬರೆದ್ರೆ ಅವರಿಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಯಾರೋ ಬರೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ತಾಳೆ ನೋಡಿ ನಂಬರ್ ಹಾಕ್ತಾರಲ್ಲ”

“ಅದ್ದೇಗೋ ಹೇಳ್ತೀಯ”

“ಈಗ ನೀವೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಟರು ನೀವು ಹೇಳಿ ಆರಂಕುಶಮಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ಬನವಾಸಿ ದೇಶಮಂ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು”

ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ಬೆದರಿದ. ಇದು ಪಂಪನ ಮಾತು ಅಂತ ಗೊತ್ತು ಆದರೆ ಮುಂದೆ...

“ನೋಡಿದ್ರಾ ಭಾವ... ಅದಿಕ್ಕೆ ಹೇಳೋದು ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆನ ಅವರೇ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿ ನಂಬರು ಕೊಡೋಕೆ ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿದೆ....”

“ಇಲ್ಲಿದೆ ಏನೋ”

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ಪೇಪರ್ ಯಾರು ಕರಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ. ಅವರ ತಲೆ ಉಡೀಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ”

ಭಾಮೈದನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಕೈಯಿಂದ ತಲೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಆಚೆ ಬಂದ.

ಈ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೇಷನ್ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸೋಕೆ ತರ್ಲೆ ಐಡಿಯಾ ಕೊಡೋ ಸಾಂಬನ ಮನೆಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದ.

★ ★ ★

ಸಂಬಾಜಿ ಮದುವೆ

- ಪರಮೇಶ್ವರ ಪ್ರಾಣಿಶ

ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ 'ಧರ್ಮ ದರ್ಶನ' ತಿರುಪತಿ ವಾಸಿ ವೆಂಕಟೇಶನ ಧರ್ಮದರ್ಶನವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವೇ ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ದರ್ಶನ ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಉದ್ದನ ಸಾಲು. ಅಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದು. ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲ ಧರ್ಮದರ್ಶನ ಯಾರದೆಂದು.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಘನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳದ್ದು. ಆ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಫರಕ (ವ್ಯತ್ಯಾಸ)ವೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದರ್ಶನದ ವೇಳೆ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆಯೂ 'ಧರ್ಮದರ್ಶನವಿತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತರು ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳ ಗದ್ದಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ಪೊಲೀಸರ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಾಲ (ಛೇಲಾ)ಗಳ ಗದ್ದಲವೇ ಬಹಳಾಗಿತ್ತು. ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ವಿಳಂಬವಾಗಿಯೇ ಬಂದರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ ಅವರ ಜೈ ಜೈ ಕಾರವು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಹವಾಲುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿಯ ರೂಢಿಯೇ! ಒಂದೇ ಸೆಕೆಂಡಿನ ದರ್ಶನ ಅಲ್ಲಿಯೂ, ಇಲ್ಲಿಯೂ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಮೊಬಾಯಿಲ' ಕಿರಿಕಿರಿಗುಟ್ಟಿತು. ನೇರವಾಗಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಿವಿಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಜನರು ಮತ್ತೆ ಜೈ ಜೈ ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇ! ಮಾತಿನ ಭರಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶನದ ವೇಳೆ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಬಂದವರನ್ನು ಹೊರಗಟ್ಟಲಾಯಿತು ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಮಾತ್ರ ಚಲಿಸದೇ ತನ್ನ ಮಗನ ಕೂಡ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಯಾರ ಮಾತಿಗೂ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ದೇವ ದರ್ಶನ ಅಲ್ಲ ಧರ್ಮದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಚಲಿಸದೇ ನಿಂತೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವಳೆಡೆಗೆ ಬಂದರು.

ಧರ್ಮದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವಳು ಜೀಜಾಬಾಯಿ. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಹೆಂಗಸು. ದೊಡ್ಡ ಹಣೆ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಕುಂಕುಮ. ಕಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಸೂತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಭೂರಮಾಳ ಮತ್ತು ಛಪ್ಪಲ ಪಾರ. ಒಂಬತ್ತುವಾರದ ಸೀರೆ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಕೂಡ ಅವಳ ಮಗ ವಯಸ್ಸು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅವನು ಮಗನಲ್ಲ ತಮ್ಮನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಬರುತ್ತಲೇ 'ಸನಾ

ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ' ಎನ್ನುತ್ತ ತಾಯಿ ಮಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು ಅವರು ಬಾಗುತ್ತಲೇ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಿ.ಎ.ಯರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಏನೋ ಹುಡುಕಾಡಿದವು ಆದರೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯ ಸೆರಗು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಏಳುತ್ತಲೇ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈ ಮುಂದೆ ಚಾಚಿದರು. ತಾಯಿ ಮಗ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ಮುಖ ನೋಡಿ 'ನಾವು ನಿಮಗ ಕೊಡಾಕ ಏನೂ ತಂದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಜೇಜಾಬಾಯಿ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಏನು?' ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳಿದರು.

'ನಾನು ಜೇಜಾಬಾಯಿರಿ. ಜೇಜಾಬಾಯಿ ತಾನಾಜಿ ಶಿಂಧೆರಿ, ಇಂವಾ ನನ್ನ ಮಗ ಸಾಂಬಾಜಿ. ನಾವು ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ತುಮ್ಮಿನಕಟ್ಟಿ ಊರಾವು. ನಾ ಮಂಡಲ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮೆಂಬರನೂ ಹೌದರಿ' ಒಂದೇ ಉಸುರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕುಲಗೋತ್ರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು 'ಆಯ್ತಮ್ಮ, ಹೇಳು ಬಂದಿದದ್ದು ಯಾಕೆ?' ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳಿದರು.

'ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಬಳಸಿ ಯಾಕ್ರಿ? ಸೀದಾ ಹೇಳಿ ಬಿಡ್ತಿನಿ. ನನ್ನ ಮಗನ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ರಿ' ಜೇಜಾಬಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದಳು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಏನೋದವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. 'ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತೆ?'

'ಬ್ಯಾಡ್ರಿ, ಬ್ಯಾಡ್ರಿ ಹುಡುಗಿ ಮನ್ಯಾಗನ ಇದ್ದಾಲ್ರಿ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳು ರುಕುಮಾಯಿ ಇದ್ದಾಲ್ರಿ. ನೋಡಾಕ ಭಾಳ ಛಲೋ ಇದ್ದಾಲ್ರಿ ನನ್ನ ಮಗ ಆಕಿನ್ನ55 ಮದುವೆಯಾಗ್ತಿನಿ ಅಂತಾನ'

'ಮತ್ತೆ ತಮಗೆ ಹಣದ...'

'ಏನ ಅಂತಿರಿ ಸಾಹೇಬ್ರೆ. ನಮಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೂರಿಗಿ ಜಮೀನ ಐತಿರಿ ಹತ್ತು ಕೂರಿಗಿ ನೀರಾವರಿ ಐತ್ರಿ. ರೊಕ್ಕಕ್ಕ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ರಿ'.

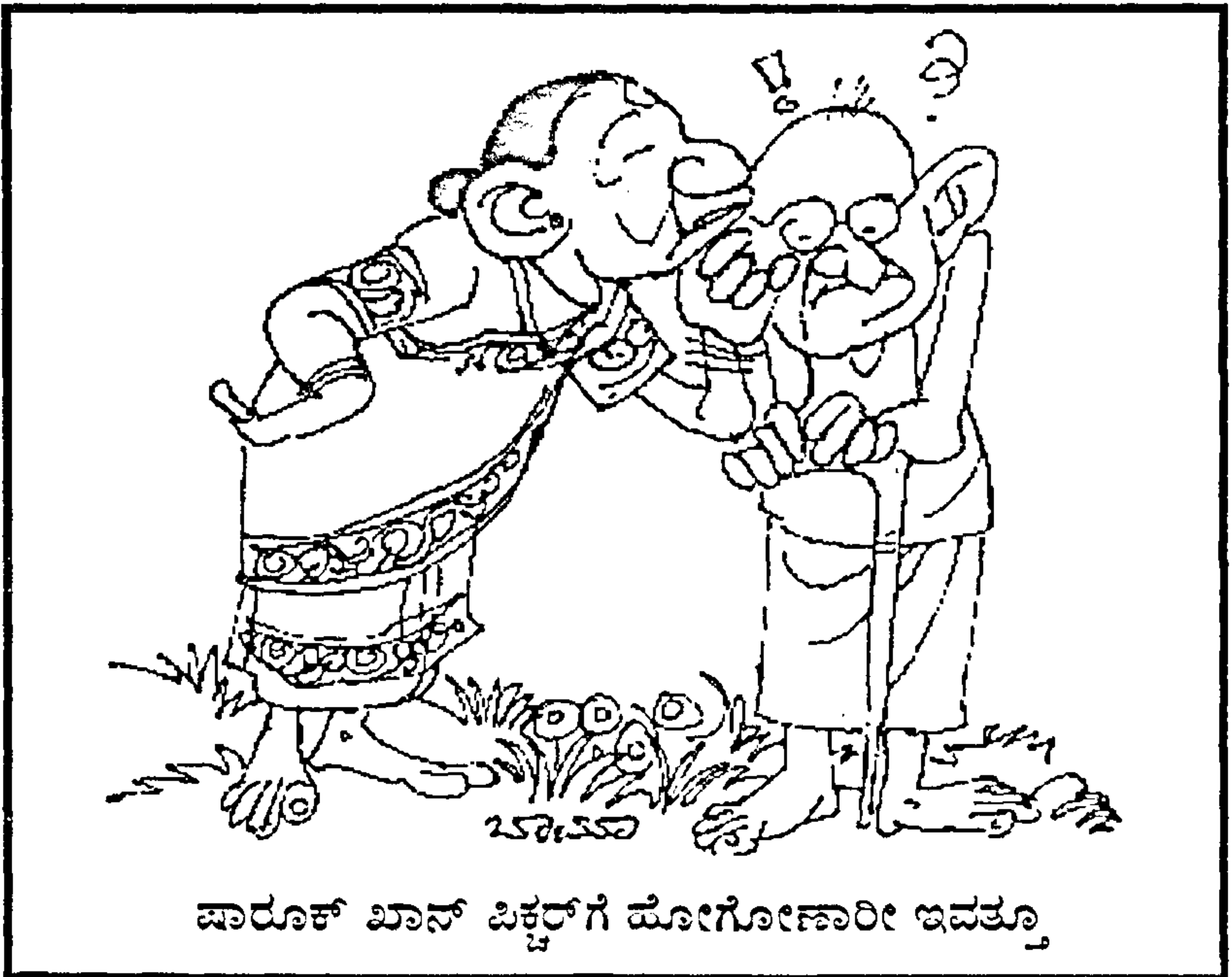
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಜೇಜಾಬಾಯಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ವಿದೆಯೆಂದು ಅನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಹಾಗೂ ದಿನದ ಜಂಜಾಟದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಏನೋದದ ರುಚಿಯನ್ನು ಸವಿಯಬೇಕೆಂದು 'ಕನ್ಯೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ...' ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತು ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು

'ಮನ್ಯಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಐತ್ರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಬಾಜಿ, ಹೋದವರ್ಷ ಪಂಚಮಿ ಜಾತ್ಯಾಗ ಎಡವಟ್ಟು ಮಾಡಕೊಂಡಾನ್ರಿ. ಅದಕ್ಕ55 ಮದುವೆ ಲೇಟ ಆಗ್ತೀತ್ರಿ.'

'ಎಡವಟ್ಟು?' ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

'ಹೋದ ವರ್ಷ ಪಂಚಮಿ ಜಾತ್ಯಾಗ ಈ ಸಂಬಾಜಿ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಗೆಳೆಯರೊಳಗ ಜಿದ್ದುಬಿತ್ತರಿ. ಯಾ - ದಿವಸ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಕ ತಾಸು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದ ಲೈಟು ಇದ್ರೆ,

ಅದರ ಮರುದಿವಸನ ಮದವಿ ಆಗ್ತಾನಂತ. ಒಂದುವರೆ ವರುಷ ಆತ್ರಿ ಒಂದ ದಿವಸಾನೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಕತಾಸ ಲೈಟು ನಮ್ಮೂರಾಗ ಇಲ್ಲಿ' ಗದ್ದದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಿದಳು' ನಾ ಲೈಟ ಲೈನಮನ್ನನ, ಇಂಜಿನಿಯರಗೊಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಒಂದರ ಒಂದು ದಿವಸ ಪೂರ್ಣ ಲೈಟ ಕೊಡಾಕ ಕೇಳಿದ್ದಿರಿ ಎಲ್ಲಾರೂ ಗೋಣ ಹಾಕ್ತಾರಿ. ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಾತರಿ ಒಂದ ದಿವಸಾನು ಪೂರ್ಣ ದಿವಸ ಪೂರ್ತಿ ಲೈಟ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಮದವಿ ಆಗಿಲ್ಲಿ. ಸಾಹೇಬ್ರ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲ ಮುಗಿತೀನಿ, ಒಂದರ ಒಂದ ದಿವಸ ಪೂರ್ಣ ದಿವಸ ಲೈಟು ನಮ್ಮ ಊರಾಗ ಇರುಹಂಗ ಮಾಡ್ತಿ ಮಿಣಿ ಮಿಣಿ ಪಣಲೆ ಹಂಗ ಇದ್ದರೂ ಆದೀತಿರಿ' ಜೀಜಾಬಾಯಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಿ.ಎ.ಯನ್ನು ಕರೆದು ತುಮ್ಮಿನಕಟ್ಟಿ ಊರಿಗೆ ಕರೆಂಟು ಪೂರೈಕೆಯಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆ.ಪಿ.ಟಿ.ಸಿ.ಎಲ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಎಲ್ಲಡೆಗೆ ಆ ಕೂಡಲೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಜೀಜಾಬಾಯಿ ತುಂಬು ಹೃದಯದಿಂದ ತನ್ನೂರಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಧರ್ಮದರ್ಶನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮದುವೆಯ ತಯಾರಿ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದಳು. ಮದುವೆಯ ತಯಾರಿಯನ್ನು ತಾನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಈ ವರೆಗೂ ಅಂದರೆ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಸಂಬಾಜಿಯ ಮದುವೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಜೀಜಾಬಾಯಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ತಯಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಪಾರೂಕ್ ಖಾನ್ ಬಿಕ್ಕರ್‌ಗೆ ಹೋಗೋಣಾರೀ ಇವತ್ತು

ಮನೆಗೊಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರು!

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

“ಮನೇಗೆ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ತರೋಣಾ ಅಣ್ಣಾ..” ಅಂತ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕದು, ಅದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರೀಜಿ ಓದುವ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮಂತಹ ಮನೇಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿಗೆ ಅದೇನು ಕೆಲಸ ಇರುತ್ತೆ? ಅದನ್ನ ತಂದರೆ ಮನೇಲಿ ಇವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುತ್ತವೆ ಅಷ್ಟೇ, ಈಗಲೇ ಅವು ಟೀವಿ ಮುಂದೆ ಕೂತು ಓದೋದನ್ನ ಮರೆತಿವೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರೂ ಬೇಡ ಯಾವ ಹಾಳಾದ್ದನ್ನೂ ಮನೇಗೆ ತರಲೇಬೇಡಿ ... ಅಂತ ನಮ್ಮ ಬಾಸು-ಬಾಸು ಅಂದರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ, ಅದು ಆ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನ ಎಂದಿನ ಹಾಗೆ ವೀಟೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ನಮ್ಮ ಬಾಸಿನ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿ ಸಹ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡೋದಿಲ್ಲ.

ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಮನೇನ ರಣರಂಪ ಮಾಡಿ ಮನಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಗೋಜಲುಗೋಜಲಾಗಿ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸೇಫ್ ಮೆಥಡ್ಡನ್ನೇ ಹುಡುಕೋದು; ಆ ಸೇಫ್ ಮೆಥಡ್ಡು ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ಯಾರು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಕೋಲೆಬಸವನ ಧರಹ ತಲೆಯಾಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಹೀನನಾಗಿ ಬಿಡುವುದು, ಕ್ರಿಯಾಹೀನನಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಅಂದರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂತ ನೀವು ಖಂಡಿತ ತಲೆ ಕೆಡಿಸ್ಕೋಬೇಡಿ. ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಸಾಕು. ಅದೇನೇ ಕ್ರಿಯಾಹೀನನಾಗಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಿದೆ - ಯಾರೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಕಾಡೋದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಿ ಚಿವುಟಿದರೆ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಾಸು ಉದುರುತ್ತೆ ಅಂತ ನೂರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರರಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅದರಿಂದ ನೀವು ಹಾಯಾಗಿ ಅರಸನ ಅಂಕೆ ಮತ್ತು ದೆವ್ವದ ಕಾಟವಿಲ್ಲದೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂತ ಓದಾಡಿಕೊಂಡು ನಿರಮ್ಮಳವಾಗಿರಬಹುದು. (ನಿರಮ್ಮಳ ಅಂದರೆ ಏನು ಅಂತ ಖಂಡಿತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಕಡೆಯ ಬಂಧುಗಳು ಏನು ನಿರಮ್ಮಳವಾಗಿದಾರೆ ಇವರು ಅಂತ ಹೇಳೋದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಹೊಗಳಿಕೆ ಪದ ಇರಬಹುದು ಅಂತ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.) ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ ಸಂಗತಿಗೆ ಬರಲೇ ...

ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಅಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೀ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡೋದೂ ಅಂತ ತಿಳಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅದೇನೇನು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಇವೆ ಅಂತ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ

ಆಗುಲ್ಲವಾ..? ಅಂತ ನನ್ನ ದೊಡ್ಡದು ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನನ್ನು ಟಾಸ್ಕಿಗೆ ತಗೋತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಡಾದಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತೀರ್ತೆವಲ್ಲಾ ಆವಾಗ ಈ ವಿಷಯ ತೆಗಿ, ಏನಾದರೂ ಕನ್‌ವಿನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾ ನೋಡೋಣಾ.. ಅಂದೆ. ಬೀಯಿಂಗ್ ಹೆಡ್ ಆಫ್ ದಿ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವವನು ನಾನು!

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಉಂಡಾದ ಮೇಲೆ ಟೀವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅಣ್ಣಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಅದು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳು .. ಅಂದ. ಬಾಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ವಿಂಕೂ ಮಾಡಿದ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದು, ಆದರೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರೋ ಈ ಅವಕಾಶ ಇಡೀ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಲ ಸಿಗೋದು ಅಂತ ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತಗೋಳ್ಳಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟೆ .. ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಅಂದರೆ ಮಾನವನ ಮೆದುಳು ಅನ್ನೋದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ಮದುವೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ಗೆಳೆತನ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ಅಂಚೆ ಕಳಿಸೋದು, ಅಂಚೆ-ಲಂಚ ಸ್ವೀಕರಿಸೋದೂ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ಪೋಟೋ ಕಳಿಸೋದೂ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ ರೋಗಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಸೂಚಿಸೋದೂ, ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೂಲಕ .. ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚ ಹೇಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿ ಯಾವೋನಾದರೂ ಈಗ ಮನೇಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ಅವನಷ್ಟು ಪೆದ್ದ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ನಂಬಿಕೆ ಈಗ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಹಬ್ಬಿ ಹೋಗಿದೆ.. ಅಂತ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡದರ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದೆ.

ದೊಡ್ಡದು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾ ಹಾಗೇ ದಿಂಬಿಗೆ ಒರಗಿತ್ತು - ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಬಲಗೈ ಮುಷ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಥಂಸ್‌ಅಪ್‌ನಂತೆ ತೋರಿಸಿ ಹಾ ಅಂತ ಆಕಳಿಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಒರಗಿತು. ಎರಡೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಘೊರಘೊರ ಘೊರಕೆಯನ್ನೂ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಚಿಕ್ಕದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಎಫೆಕ್ಟು ಹೇಗಾಗಿದೆ ಅಂತ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಯೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲದೇ ಎಂ ಟೀವಿಯಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೋ ಪೋಲಿ ಹಾಡನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಎಂಜಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ!

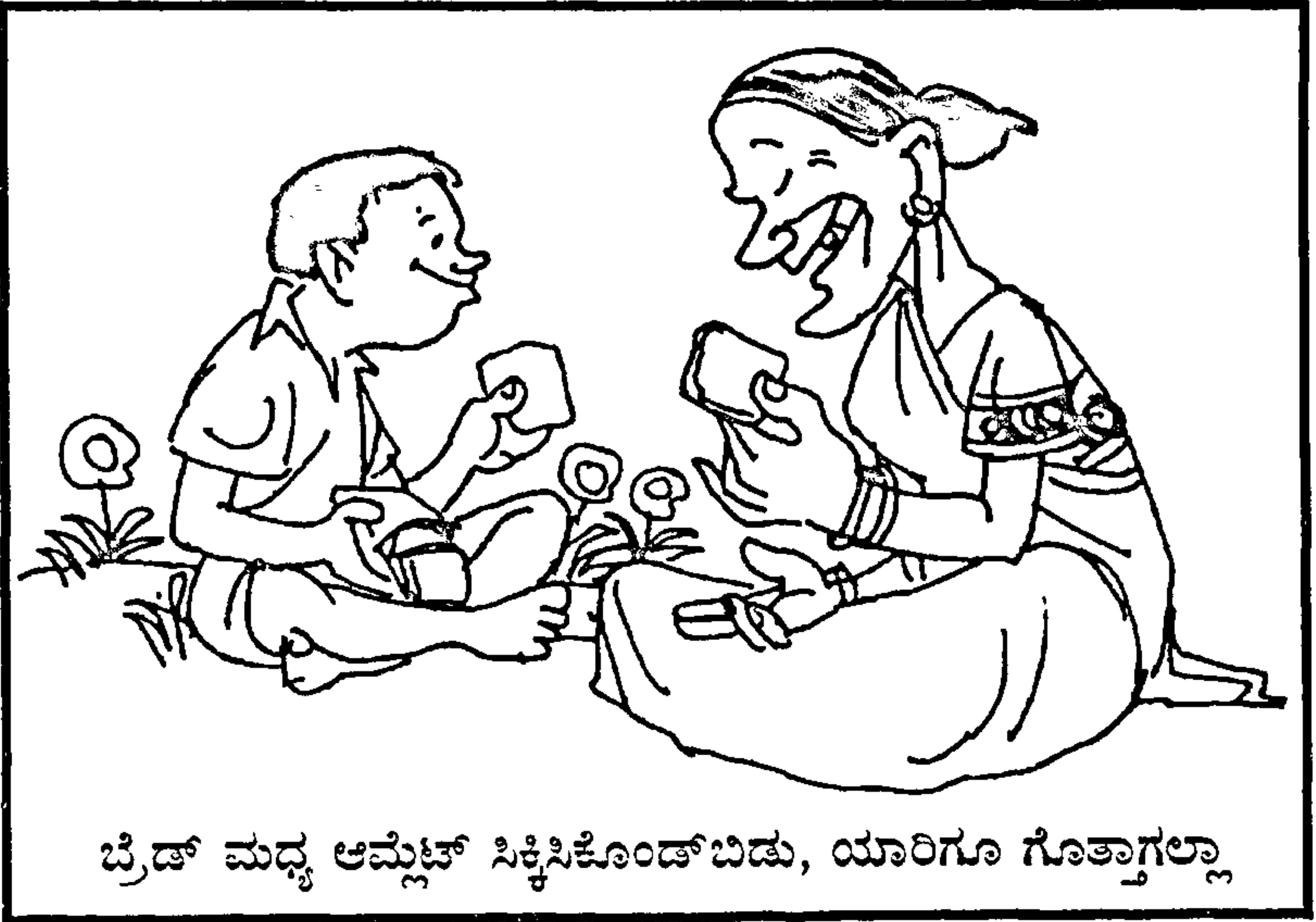
ಪಾಪ ಇವಕ್ಕೆ ಇವು ಚಿಕ್ಕವು ಇದ್ದಾಗಲೇ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇವು ಅದೆಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂತ ಅನಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರೀತು.

ಈಗ ಬಾಸಿನತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದೆ, ಕಂಪ್ಯೂಟರು ತರೋಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಬಿಡುತ್ತೆ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ .. ಬಾಸು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನಿದ್ರೆ

ಹೊಡೀತಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಐಡಿಯಾಗೆ ಪೈನಸ್ ನೂರು ಡಿಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಐಸು ತುಂಬಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಅಂತ ನೀವು ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಹೊರಟದೀರಾ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಬಾಸು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದನ್ನ ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. "ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಸುದ್ದಿ ತೆಗೆದರೇ ಸಾಕು ಅವಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಚಿಕ್ಕದಕ್ಕಂತೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಂ ಟೀವಿ, ವೀ ಟೀವಿನೇ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡವನೋ ಈಗಲೇ ಟೀವಿ ಮುಂದೆ ಕೂತರೆ ನಾನು ಯಾವ ಸೀರಿಯಲ್ಲೂ ನೋಡೋಕ್ಕೇ ಬಿಡೋಲ್ಲಾ. ವಟವಟ ಅಂತ ಯಾವಾಗಲೂ ಛಾನಲ್ಲಗಳನ್ನ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಲೇ ಇರ್ತಾನೆ. ಇನ್ನ ಆ ಹಾಳು ಕಂಪ್ಯೂಟರು ತಂದರೆ ಅದು ಇದು ಎರಡರ ಮುಂದೇನೂ ಅವನೇ ಇರ್ತಾನೆ. ನಾನು ಮನೇಲಿ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಇದ್ದರೆ ಮನೇಗೆ ಅದೇನೇನೋ ಹಾಳಾದ್ದನ್ನು ತಂದು ನನ್ನ ನೆಮ್ಮದಿ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡಿ.. ಅಂತ ನಮ್ಮ ಬಾಸು ಫರ್ಮಾನು ಹೊರಡಿಸಿತು.. ಬಾಸಿನ ಫರ್ಮಾನು ಅಂದರೆ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅದನ್ನೇ ನಾನೂ ಮಾಡಿದ್ದು - ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಐಡಿಯಾವನ್ನು ಒದ್ದು ತಲೆಯಿಂದ ಆಚೆಗೆ ನೂರು ಯೋಜನ ದೂರ ಓಡಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಆರಾಮವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೊಡೆದೆ! ಈ ಸುದ್ದಿ ನಡೆದು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳು ಉರುಳಿವೆ, ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಬಂದಿಲ್ಲ..!

ಮನೆಗೆ ಇನ್ನ ಒಂದೂವರೆ ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಬಂದರೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪೋಟೋ ಹಾಖ್ಪೋತೀವಿ .. (ಹಾಖ್ಪೋತೀವಿ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೋಡೋಕ್ಕೆ) ಅಂತ ಗೊರವನಹಳ್ಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವರಿಗೆ ನಾವು ಅಂದರೆ ನಾನು, ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕದು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದು ಬಾಸಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದೀವಿ ..

ಬ್ರೆಡ್ ಮಧ್ಯ ಆಮೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ್ಬಿಡು, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲಾ

ರಿ.ನಂ: 16692/1990-91

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸದಿ ಕ್ರೈಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. ☎ : 23447014

ಶಾಖೆಗಳು

ಸಂಜಯನಗರ
☎ : 23419780

ಮೂಡಲಪಾಳ್ಯ
☎ : 23111283

ನೆಲಮಂಗಲ
☎ : 7726666

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರದ ವಿಶ್ವಾಸನೀಯ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ

100 ಕೋಟಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ವಹಿವಾಟಿನತ್ತ.....

ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು

ಭಾಗೀರಥಿ : ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗುರುಡ ಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ. ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಮೊತ್ತ ರೂ. 1,000-00 ಮಾತ್ರ.

**ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥಿತ ಹಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ.
ಸುಭದ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಿ.**

ಸದಸ್ಯರ ತೇವಣಿಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆ ಕಡಿತದಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿಯಿದೆ.

-: ಸೌಲಭ್ಯಗಳು:-

- ★ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಲ ★ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಲ ★ ವಾಹನ ಸಾಲ ★ ಅಡಮಾನ ಸಾಲ
- ★ ಗೃಹೋಪಯಾಗಿ ಸಾಲ ★ ಮನೆಕಟ್ಟಲು / ಕೊಳ್ಳಲು / ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ

-: ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ:-

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್, ಸ್ಥಾಪಕರು - ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಎ. ಆರ್. ಅರುಣ್ ಕುಮಾರ್ - ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು,
ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ - ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರು :

ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್, ವೈ.ವಿ. ಶಾಂತಾಮೂರ್ತಿ, ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವತ್ಥ,
ಎಚ್.ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್, ಎಸ್. ಸತೀಶ್, ಸಿ.ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ್ ರಾವ್, ಬಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಿನಾಥ್,
ಡಾ|| ಪಿ.ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು, ಮತ್ತು ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ

Mailing Date 5th of every month
Reg. No. : CPMG/KA/BGW-544/2003-05

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road, Bangalore 560 001.

Phone: 2203333

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, Siddapura,
Jayanagar, Bangalore 560 011.

Phone: 6565678

Fax: 91-80-2265298 E-mail: info@mallige.com
Web: <http://www.mallige.com>